

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
SIEGBERT ALBER

της 11 Ιανουαρίου 2001¹

I — Εισαγωγή

1. Με την υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως, η Γαλλία στρέφεται κατά της αποφάσεως της 4ης Νοεμβρίου 1998², με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι η κρατική ενίσχυση υπέρ της κλωστοϋφαντουργικής επιχειρήσεως Nouvelle Filature Lainière de Roubaix που χορηγήθηκε το 1996 από κράτος μέλος δεν συμβιβάζεται κατά το μεγαλύτερο μέρος της με την κοινή αγορά.

2. Η Γαλλία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έλαβε την απόφασή της βάσει ανεπαρκών στοιχείων, χωρίς προηγουμένως να την καλέσει ρητώς να κοινοποιήσει τα ελλείποντα στοιχεία. Κατά την άποψή της, και η αιτιολογία της αποφάσεως είναι πλημμελής. Τέλος, οι διαπιστώσεις της Επιτροπής σχετικά με τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως, την αναλογική σχέση μεταξύ του ύψους της ενισχύσεως και των κεφαλαίων που εισφέρει ο ίδιος ο αποδέκτης της ενισχύσεως καθώς και σχετικά με την προκαλούμενη λόγω της ενισχύσεως στρέβλωση του ανταγωνισμού στηρίζονται σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.

II — Το νομικό πλαίσιο

3. Κατά τον χρόνο λήψεως των επίδικων μέτρων, η Επιτροπή εφάρμοξε τις δημοσιευθείσες το 1994 κατευθυντήριες γραμμές³:

«Κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων»

(στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές)

Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες αυτές γραμμές, η χορήγηση ενισχύσεως για αναδιάρθρωση προϋπέθετε την υποβολή σχεδίου αναδιάρθρωσεως. Το σχέδιο αυτό έπρεπε να εκθέτει με ποιον τρόπο θα αποκατασθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως που λαμβάνει τις ενισχύσεις και με ποιο τρόπο είναι δυνατόν να προληφθεί η αθέμητη στρέβλωση του ανταγωνισμού μέσω των ενισχύσεων. Περαιτέρω, θα έπρεπε να διασφαλίζεται ότι η σχέση μεταξύ του ύψους των ενισχύσεων και των αναμενόμε-

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

2 — Απόφαση 1999/378/ΕΚ σχετικά με ενίσχυση της Γαλλίας υπέρ της Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, κοινοποιηθείσα με έγγραφο της 17ης Νοεμβρίου υπό τον αριθμό E(1998) 3515 (ΕΕ 1999, L 145, σ. 18).

3 — Ανακοίνωση της Επιτροπής (ΕΕ 1994, C 368, σ. 12). Εν τω μεταξύ, η Επιτροπή στηρίζεται στη νέα της ανακοίνωση «Κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων» (ΕΕ 1999, C 288, σ. 2).

νων οφελών από την αναδιάρθρωση θα είναι εύλογη. Τέλος, η εφαρμογή του σχεδίου αναδιρθρώσεως έπρεπε να εξασφαλίζεται με τακτικές εκθέσεις στην Επιτροπή — ιδίως υπό τη μορφή ετήσιων εκθέσεων.

πρέπει να αποτελεί κυρίως απόρροια των εσωτερικών μέτρων που περιλαμβάνονται στο σχέδιο αναδιρθρώσεως και μπορεί μόνο να βασίζεται σε εξωτερικούς παράγοντες, όπως η αύξηση των τιμών και της ζήτησης, που δεν εξαρτώνται από την εταιρία, εφόσον οι υποθέσεις της για την αγορά τυγχάνουν γενικής αποδοχής. Η επιτυχής αναδιάρθρωση θα πρέπει να συνεπάγεται την εγκατάλειψη διαρθρωτικά ζημιολόγων δραστηριοτήτων.

4. Το σημείο 3.2.2 των κατευθυντήριων γραμμών προβλέπει μεταξύ άλλων:

«Βάσει των ειδικών όρων για τις ενισχυόμενες περιοχές και τις ΜΜΕ [μικρομεσαίες επιχειρήσεις] που παρατίθενται κατωτέρω, η Επιτροπή για να εγκρίνει τη χορήγηση ενισχύσεως υπέρ σχεδίου αναδιρθρώσεως, θα πρέπει αυτό να πληροί όλους [η υπογράμμισή δική μου] τους ακόλουθους γενικούς όρους:

Για την εκπλήρωση του κριτηρίου βιωσιμότητας, το σχέδιο αναδιρθρώσεως θα πρέπει να προσφέρει στην εταιρία τη δυνατότητα να καλύψει όλα της τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένης της υποτίμησης των χρηματοοικονομικών επιβαρύνσεων και να προβλέπει μια ελάχιστη απόδοση επί του κεφαλαίου, ώστε, μετά την ολοκλήρωση της αναδιρθρώσεως, η εταιρία να μη χρειάζεται περαιτέρω κρατικές ενισχύσεις για να αποκτήσει ανταγωνιστική αυτοδυναμία. Κατά συνέπεια, όπως και οι ενισχύσεις διάσωσης, οι ενισχύσεις αναδιρθρώσεως θα πρέπει, υπό κανονικές συνθήκες, να χορηγούνται μόνο μία φορά.

A. Αποκατάσταση της βιωσιμότητας

Ο εκ των ουκ άνευ όρος για όλα τα σχέδια αναδιρθρώσεως είναι ότι πρέπει να αποκαθιστούν τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα και υγεία της εταιρίας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και βάσει ρεαλιστικών υποθέσεων όσον αφορά τους μελλοντικούς όρους λειτουργίας. Κατά συνέπεια, η ενίσχυση αναδιρθρώσεως πρέπει να σχετίζεται μ' ένα βιώσιμο σχέδιο αναδιρθρώσεως/έξυγιανσης το οποίο υποβάλλεται με όλες τις σχετικές λεπτομέρειες στην Επιτροπή. Το σχέδιο πρέπει να αποκαθιστά την ανταγωνιστικότητα της εταιρίας σε εύλογο χρονικό διάστημα. Η βελτίωση της βιωσιμότητας

B. Πρόληψη της αθέμιτης στρέβλωσης του ανταγωνισμού μέσω των ενισχύσεων

[...]

Γ. Ενισχύσεις ανάλογες με τις δαπάνες και τα οφέλη της αναδιρθρώσεως

Το ποσό και η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο δυνατό που

απαιτείται για να καταστεί δυνατή η αναδιάρθρωση και πρέπει να σχετίζονται με τα προβλεπόμενα οφέλη από κοινοτική άποψη. Κατά συνέπεια, οι αποδέκτες της ενίσχυσης θα πρέπει κανονικά να συμβάλουν στο σχέδιο αναδιάρθρωσης χρησιμοποιώντας ίδιους πόρους ή εξωτερικές εμπορικές πηγές χρηματοδότησης. Για να περιοριστούν οι στρεβλωτικές συνέπειες, η μορφή υπό την οποία χορηγείται η ενίσχυση πρέπει να είναι τέτοια που να μη δημιουργεί στην εταιρία πλεόνασμα μετρητών το οποίο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για επιθετικές δραστηριότητες στρέβλωσης της αγοράς ανεξάρτητες από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης. Επίσης, η ενίσχυση δεν θα πρέπει να διατεθεί για τη χρηματοδότηση νέας επένδυσης που δεν απαιτείται για την αναδιάρθρωση. Οι ενισχύσεις για τη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση δεν θα πρέπει να μειώνουν αδικαιολόγητα τις χρηματοοικονομικές επιβαρύνσεις της εταιρίας.

III — Τα πραγματικά περιστατικά

5. Η εταιρία SA Filature Lainière de Roubaix ήταν αναγκασμένη ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του '90 να αντιμετωπίσει οικονομικά προβλήματα που της προκάλεσαν έλλειψη μετρητών και καθυστέρηση στην καταβολή των φόρων και των ασφαλιστικών εισφορών. Ως εκ τούτου, εκπονήθηκε ήδη από το 1993 ένα πρώτο σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο όμως δεν είχε την αναμενόμενη επιτυχία. Το Tribunal de commerce de Roubaix/Tourcoing αποφάσισε στις 30 Απριλίου 1996 να κινήσει τη διαδικασία της δικαστικής εκκαθάρισης, δεδομένου ότι η επιχείρηση δήλωσε παύση των πληρωμών.

[...]

Δ. Πλήρης εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης και τήρηση των όρων

[...]

Ε. Παρακολούθηση και ετήσια έκθεση

[...]»

6. Κατόπιν καταγγελιών από ανταγωνίστριες εταιρίες σχετικά με το ενδεχόμενο χορηγήσεως ενισχύσεων, η Επιτροπή κάλεσε τη Γαλλική Κυβέρνηση να της διαβιβάσει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να κρίνει τα μέτρα υπέρ της οικείας επιχείρησης βάσει του δικαίου των ενισχύσεων.

7. Με επιστολή της 19ης Σεπτεμβρίου 1996, το Tribunal de commerce de Roubaix/Tourcoing κοινοποίησε στην Επιτροπή την απόφασή του της 17ης Σεπτεμβρίου 1996 περί εγκρίσεως ενός σχεδίου εξυγιάνσεως. Σύμφωνα με το σχέδιο αυτό, η επιχείρηση θα μεταβιβαζόταν σε μια νεοσυ-

σταθείσα ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «Nouvelle Filature Lainière de Roubaix», το μετοχικό κεφάλαιο της οποίας ήταν 510 000 γαλλικά φράγκα (FRF). Σύμφωνα με την απόφαση του Tribunal, οι μέτοχοί της ήταν αποκλειστικά φυσικά πρόσωπα. Από τα στοιχεία της Γαλλικής Κυβερνήσεως προκύπτει ότι τα φυσικά αυτά πρόσωπα ήταν στην πλειονότητά τους νυν και πρώην υπάλληλοι (cadre) της επιχειρήσεως. Βάσει της αποφάσεως, η επιχείρηση (αποθέματα, ενσώματα κινητά στοιχεία και άυλα στοιχεία) μεταβιβάστηκαν την 1η Οκτωβρίου 1996 στην εταιρία αυτή έναντι τιμήματος ύψους 4 278 866 FRF (συνολικώς, τούτο αντιστοιχεί σε συμμετοχή με ίδιους πόρους ύψους 4,8 εκατομμυρίων FRF).

8. Από την ίδια απόφαση προκύπτει περαιτέρω ότι πέραν της επιτυχούς προσφοράς εξυγιάνσεως υποβλήθηκε μία ακόμη προσφορά από τους εργαζομένους της επιχειρήσεως, την οποία όμως το Tribunal δεν θεώρησε βιώσιμη. Κατόπιν της αποφάσεως για τις δύο προσφορές εξυγιάνσεως, οι γαλλικές αρχές διαβεβαίωσαν ότι θα παρείχαν ενισχύσεις ύψους 40 εκατομμυρίων FRF⁴.

9. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η εταιρία Nouvelle Filature Lainière de Roubaix δεν υπεισήλθε κατ' αρχήν στις οφειλές ή στις λοιπές υποχρεώσεις της SA Filature Lainière de Roubaix. Βεβαίως μεταβιβάστηκε σε αυτήν η υφιστάμενη επιχείρηση, την οποία έπρεπε να αναδιάρθρωσει. Τούτο έγινε κυρίως με το κλείσιμο διαφόρων παραγωγι-

κών μονάδων. Η Nouvelle Filature Lainière de Roubaix ήταν ως εκ τούτου υποχρεωμένη κατά τα έτη 1996/97 να χρησιμοποιεί ένα τεράστιο ακίνητο για την άσκηση των εμπορικών της δραστηριοτήτων, από τη μίσθωση του οποίου προέκυψαν περαιτέρω δαπάνες ύψους 2,2 εκατομμυρίων FRF. Η μετακόμιση σε πιο περιορισμένο χώρο κόστισε 2,5 εκατομμύρια FRF. Λόγω χαμηλής παραγωγικότητας της μεταβιβασθείσας επιχειρήσεως, προέκυψαν κατά τους 6 πρώτους μήνες δαπάνες ύψους 10 εκατομμυρίων FRF. Περαιτέρω δαπάνες προέκυψαν από την απόλυση ενός μεγάλου μέρους του προσωπικού της προηγούμενης επιχειρήσεως, πιθανώς όμως να πρόκειται μόνον για τις δαπάνες για τους 248 εργαζομένους που παρέμειναν. Δαπάνες προέκυψαν και λόγω του απαραίτητου αναπροσανατολισμού της παραγωγής. Επ' ευκαιρία της μεταβιβάσεως, προβλέφθηκε επιπλέον ένα επενδυτικό πρόγραμμα ύψους 22 εκατομμυρίων FRF περίπου για την αγορά νέων μηχανών και την εξέλιξη νέων προϊόντων.

10. Με επιστολή της 25ης Σεπτεμβρίου 1996, η Γαλλία γνωστοποίησε ότι συμμετέχει στην αναδιάρθρωση με συμμετοχικό δάνειο ύψους 18 εκατομμυρίων FRF και με προμίσθωση επενδύσεως ύψους 22 εκατομμυρίων FRF, ήτοι εν συνόλω με 40 εκατομμύρια FRF.

4 – Βλ. συναφές σημείο 10.

	1996	1997	1998	1999
Αποτέλεσμα εμμεταλλεύσεως	-2,3/-1,9	4,2/5,8	1,2/2,4	2,2/3,5/0,6
Αποτέλεσμα χρηματοδοτήσεως	-0,5/-0,5	-2,1/-2,4	-2,2/-2,4	-2,4/2,7/-1,5
Συνολικό αποτέλεσμα	20/20	6,8/8,2	1,6/2,6	-0,2/0,8/0,9

11. Κατόπιν σχετικού αιτήματος της Επιτροπής, η Γαλλία προσεκόμισε στη συνέχεια συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία επί των εν λόγω μέτρων ενισχύσεως. Με επιστολή της 22ας Νοεμβρίου 1996 προσκομίστηκε έγγραφο που περιγράφεται ως «Πρόγραμμα αναδιαρθρώσεως». Το πρόγραμμα αυτό προέβλεπε μεταξύ άλλων διάφορα επενδυτικά σχέδια συνολικού ύψους 22,5 εκατομμυρίων FRF. Διάφοροι ισολογισμοί προβλέψουν της 22ας Νοεμβρίου 1996, της 2ας Απριλίου 1997 και της 30ής Οκτωβρίου 1998 (μόνο για το 1999) προέβλεπαν έως το τέλος του 1999 τα αποτελέσματα (σε εκατομμύρια FRF) που προκύπτουν από τον ανωτέρω πίνακα.

ενισχύσεων αυτών, τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ). Η απόφαση αυτή περιείχε λεπτομερή έκθεση των πραγματικών περιστατικών και μια προσωρινή εκτίμηση υπό το πρίσμα των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή ανέφερε και τα στοιχεία που της έλειπαν ακόμη για να εκδώσει οριστική απόφαση — ιδίως για την έγκριση των ενισχύσεων. Ρητώς η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν υπάρχει σχέδιο αναδιαρθρώσεως σύμφωνο με τις προβλεπόμενες απαιτήσεις. Τέλος, η Επιτροπή ζήτησε ρητώς από τη Γαλλία «να της διαβιβάσει όλα τα κρίσιμα στοιχεία για την εκτίμηση των ενισχύσεων»

12. Με επιστολή της 18ης Αυγούστου 1997, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Γαλλική Κυβέρνηση την απόφασή της να κινήσει⁵, λόγω των

13. Η Γαλλία έλαβε θέση με την από 24 Σεπτεμβρίου 1997 επιστολή της και διαβίβασε επιπλέον στις 8 Μαΐου, 21 Ιουλίου, 16 και 30 Οκτωβρίου 1998 συμπληρωματικά στοιχεία. Από τις επιστολές αυτές προκύπτει μεταξύ άλλων ότι η επιχείρηση κατά το 1997 είχε λειτουργικές ζημιές ύψους 0,9 εκατομμυρίων FRF. Επιπλέον, οι γαλλικές αρχές δεν ήταν σε θέση να εξηγήσουν επακριβώς για ποιους σκοπούς χρησιμοποιήθηκαν οι ενισχύσεις.

⁵ — Δημοσιευθείσα στην ΕΕ C 392, σ. 6.

14. Στις 4 Νοεμβρίου 1998 η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση σχετικά με την ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία στην εταιρία Nouvelle Filature Lainière de Roubaix⁶.

ύψους 14,23 εκατομμυρίων FRF, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 3

Η απόφαση αυτή ορίζει μεταξύ άλλων:

«Άρθρο 1

Η ενίσχυση υπό μορφή προμοδότησης επένδυσης που χορήγησε η Γαλλία υπέρ της Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, ύψους 7,77 εκατομμυρίων FRF, μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά⁷ βάσει του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚ [νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ].

1. Το συμμετοχικό δάνειο 18 εκατομμυρίων FRF συνιστά ενίσχυση εφόσον το επιτόκιο που εφαρμόστηκε στο δάνειο από τη Γαλλία είναι χαμηλότερο από το επιτόκιο αναφοράς 8,28 % που ίσχυε κατά τη χρονική στιγμή χορήγησης του δανείου.

2. Η ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η οποία χορηγήθηκε από τη Γαλλία υπέρ της Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 4

Άρθρο 2

Η ενίσχυση υπό μορφή προμοδότησης επένδυσης την οποία χορήγησε η Γαλλία υπέρ της Nouvelle Filature Lainière de Roubaix,

1. Η Γαλλία λαμβάνει κάθε απαιτούμενο μέτρο για την ανάκτηση από την αποδέκτρια εταιρία Nouvelle Filature Lainière de Roubaix της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 2 και έχει ήδη τεθεί παράνομα στη διάθεσή της.

2. Η ανάκτηση πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει το εθνικό δίκαιο. Τα προς ανάκτηση ποσά παράγουν τόκους από την ημερομηνία κατά την οποία

6 – Παρατεθείσα στην υποσημείωση 2.

7 – Αυτά τα 7,77 εκατομμύρια FRF (= 35 % της προμοδότησης επένδυσης 22 εκατομμυρίων FRF) εγχορδήθηκαν ως περιφερειακές ενισχύσεις (παρατήρηση του συντάκτη).

τέθηκαν στη διάθεση της αποδέκτριας εταιρίας μέχρι την ημερομηνία της πραγματικής ανάκτησής τους. Οι τόκοι υπολογίζονται βάσει του επιτοκίου αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου επιχορήγησης στο πλαίσιο των ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα.

3. Η Γαλλία καταργεί αμελλητί την ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 3 εφαρμόζοντας τους συνήθεις όρους της αγοράς που αντιστοιχούν τουλάχιστον στο επιτόκιο αναφοράς 8,25 % που ίσχυε κατά τη χρονική στιγμή χορήγησης του δανείου.

Άρθρο 5

Η Γαλλία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, για μέτρα που έχει λάβει προκειμένου να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση.»

15. Δεδομένου ότι η απόφαση έκρινε τις ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, η Επιτροπή αναφέρει ότι δεν είναι δυνατό να δικαιολογηθούν βάσει του άρθρου 92, παράγραφοι 2 και 3, της Συνθήκης ΕΚ. Ιδίως οι ενισχύσεις δεν μπορούν να δικαιολογηθούν ως ενισχύσεις αναδιαρθρώσεως, διότι ήδη δεν υφίσταται ένα επαρκές σχέδιο αναδιαρθρώσεως, διότι η ενδιαφερόμενη επιχείρηση, σύμφωνα με τα υπάρχοντα πληροφοριακά στοιχεία, μόνον λόγω των ενισχύσεων έχει μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα και διότι οι ενισχύσεις είναι δυσανάλογες προς τις δαπάνες του αποδέκτη των ενισχύσεων.

16. Κατά τις προφορικές διαπραγματεύσεις της 23ης Νοεμβρίου 2000, ο εκπρόσωπος της Γαλλικής Κυβερνήσεως δήλωσε ότι η εταιρία Nouvelle Filature Lainière de Roubaix κηρύχθηκε εν τω μεταξύ σε πτώχευση και λύθηκε με δικαστική απόφαση.

IV — Αιτήματα

17. Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(1998) 3515 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ενίσχυση υπέρ της Nouvelle Filature Lainière de Roubaix, στο μέτρο που χαρακτηρίζει ως ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

18. Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει ως αβάσιμη την προσφυγή·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

19. Στη συνέχεια θα εξετασθούν διεξοδικότερα τα περαιτέρω επιχειρήματα των διαδίκων.

V – Θέση

20. Μολονότι η δομή των επιχειρημάτων των διαδίκων είναι τριμερές, ήτοι διαδικασία, αιτιολογία και παράβαση του άρθρου 92 της Συνθήκης, κρίνεται σκόπιμο να εξετασθούν τα εν προκειμένω τεθέντα ζητήματα στο πλαίσιο των τριών βάσεων της αποφάσεως της Επιτροπής. Οι βάσεις αυτές είναι η ανυπαρξία σχεδίου αναδιαρθρώσεως (Α), η αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της εταιρίας Nouvelle Filature Lainière de Roubaix μέσω των ενισχύσεων (Β) και η αναλογία μεταξύ των δαπανών και των οφελών από τις ενισχύσεις (Γ). Τέλος, θα πρέπει να εξετασθεί επίσης το παράπονο της Γαλλίας ότι η Επιτροπή έπρεπε να λάβει θέση επί της προλήψεως της αθέμιτης στρεβλώσεως του ανταγωνισμού (Δ).

21. Οι διάδικοι συμφωνούν ότι τόσο η προμηδοότηση επενδύσεων ύψους 22 εκατομμυρίων FRF όσο και το συμμετοχικό δάνειο ύψους 18 εκατομμυρίων FRF αποτελούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Ως προς την προμηδοότηση επενδύσεων το αποτέλεσμα

αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι η αποδέκτρια επιχείρηση δεν υποχρεούται να καταβάλει καμία από τις συνήθεις στην αγορά ανταποδοτικές για το ποσό των 22 εκατομμυρίων FRF και από το ότι η προμηδοότηση ενείχε τον κίνδυνο στρεβλώσεως του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά. Ως προς το συμμετοχικό δάνειο, ο χαρακτήρας της ως ενισχύσεως προκύπτει — όπως εξέθεσε η Επιτροπή στην αιτιολογία της αποφάσεως — από το γεγονός ότι το δάνειο αυτό χορηγήθηκε με επιτόκιο κατά πολύ χαμηλότερο από το επιτόκιο αναφοράς που είναι 8,28 %.

22. Συνεπώς, στη συνέχεια θα εξετασθεί μόνον το ζήτημα αν οι χορηγηθείσες ενισχύσεις ήταν δυνατόν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης. Από τη διατύπωση της παραγράφου 3 («δύνανται») προκύπτει ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο αυτό είναι στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής. Το Δικαστήριο αναγνωρίζει εν προκειμένω στην Επιτροπή ευρύ περιθώριο διακριτικής ευχέρειας⁸. Η Επιτροπή νομιμοποιείται να επιλέγει τα κριτήρια που θεωρεί προσφορότερα προκειμένου να εκτιμά αν μια ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά⁹. Το Δικαστήριο κατά τον έλεγχο της αποφάσεως της Επιτροπής περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων και των κανόνων αιτιολογήσεως, καθώς και του υποστατού των πραγματικών περιστατικών. Περαιτέρω, ελέγχει αν κατά τη νομική εκτί-

8 — Απόφαση της 22ας Μαρτίου 1977, 7876, Steinike & Weinlig κατά Γερμανίας, Συλλογή τόμος 1977, σ. 171, σκέψη 8, και της 22ας Μαρτίου 1977, 7476, Iannelli και Volpi (Συλλογή τόμος 1977, σ. 143, σκέψεις 11 και 12).

9 — Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 1998, T-214/95, Vlaams Gewest κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-717, σκέψη 89).

μηση αυτών των πραγματικών περιστατικών υπήρξε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης το οποίο επηρεάζει το αποτέλεσμα και αν η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας αντίκειται στο πνεύμα και τον σκοπό του άρθρου 92 της Συνθήκης¹⁰.

23. Το Δικαστήριο κατά πάγια νομολογία δέχεται ότι η Επιτροπή μπορεί να στηρίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές που η ίδια συντάσσει προς απλοποίηση και ενοποίηση των αποφάσεών της που λαμβάνει βάσει της εξουσίας της εκτίμησης. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές δεν αποτελούν μεν δεσμευτικούς νομικούς κανόνες, μπορούν όμως να χρησιμεύσουν ως ενδεικτικοί κανόνες εκτίμησης¹¹. Επομένως, το Δικαστήριο ελέγχει αν η απόφαση της Επιτροπής στηρίχθηκε στις κατευθυντήριες γραμμές¹².

24. Συνεπώς, στη συνέχεια θα πρέπει να εξεταστεί η απόφαση της Επιτροπής ως προς την ανυπαρξία σχεδίου αναδιαρθρώσεως, τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως, τη σχέση των ενισχύσεων έναντι των δαπανών και των οφελών από την αναδιάρθρωση καθώς και την πρόληψη της αθέμιτης στρεβλώσεως του ανταγωνισμού προκειμένου να διαπιστωθεί αν υπήρξαν πλημμέλειες στη διαδικασία, πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης, ή αν η αιτιολογία είναι ανεπαρκής.

A — Το σχέδιο αναδιαρθρώσεως

25. Οι διάδικοι ερίζουν κατ' αρχάς ως προς το αν είναι δικαιολογημένη η διαπίστωση της Επιτροπής ότι οι γαλλικές αρχές δεν υπέβαλαν επαρκές σχέδιο αναδιαρθρώσεως.

26. Υπενθυμίζεται ότι προϋπόθεση για την έγκριση των ενισχύσεων αναδιαρθρώσεως, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, είναι η ύπαρξη σχεδίου αναδιαρθρώσεως το οποίο πρέπει να εκθέτει διεξοδικώς ένα βιώσιμο πρόγραμμα αναδιαρθρώσεως/εξυγιάνσεως μέσω εσωτερικών μέτρων της επιχειρήσεως. Από το σχέδιο αυτό πρέπει να προκύπτει ο σκοπός για τον οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθούν οι ενισχύσεις και ο τρόπος με τον οποίο θα αποκατασταθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως. Ταυτοχρόνως, τα στοιχεία αυτά αποτελούν προϋπόθεση για την εκτίμηση της αναλογικότητας και της νοθεύσεως του ανταγωνισμού. Η εκτίμηση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας, της αναλογικότητας καθώς και της νοθεύσεως του ανταγωνισμού εξετάζονται, όπως ήδη ελέχθη, χωριστά.

27. Κατ' αρχάς, πρέπει να εξετασθεί αν η Επιτροπή τήρησε τις διατάξεις που διέπουν τη διαδικασία (1), στη συνέχεια αν είναι ορθή η εκτίμησή της ότι οι γαλλικές αρχές δεν υπέβαλαν ολοκληρωμένο σχέδιο αναδιαρ-

10 — Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Νοεμβρίου 1997, T-149/95, Ducros κατά Επιτροπής (Συλλογή 1997, σ. II-2031, σκέψη 63 με περαιτέρω παραπομπές).

11 — Απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1987, 310/85, Deuff κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 901, σκέψη 22) βλ. επίσης την προαναφερθείσα στην υποσημείωση 10, απόφαση του Πρωτοδικείου, Ducros κατά Επιτροπής, σκέψη 61 με περαιτέρω παραπομπές.

12 — Βλ. μεταξύ άλλων την απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. I.1125, σκέψεις 32 επ.).

θρώσεως (2) και τέλος η αιτιολογία της διαπιστώσεως αυτής (3).

1) Επί της διαδικασίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

28. Η Γαλλική Κυβέρνηση τονίζει εκ προοιμίου ότι προσπάθησε να συνεργασθεί στενά με την Επιτροπή και ότι της διαβίβασε όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που η Επιτροπή ζητούσε. Εντούτοις, η απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται κυρίως στο επιχείρημα ότι η Γαλλία δεν υπέβαλε σχέδιο αναδιαρθρώσεως και ότι, ως εκ τούτου, υπήρχαν ελάχιστα πληροφοριακά στοιχεία προκειμένου να καταστεί δυνατή η αξιόπιστη εκτίμηση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της επιχειρήσεως. Η Γαλλία φρονεί ότι η Επιτροπή σε μια τέτοια περίπτωση δεν θα έπρεπε να εκδώσει οριστική απόφαση, αλλά να λάβει απλώς προσωρινά μέτρα. Με το να εκδώσει ωστόσο η Επιτροπή την εν προκειμένω απόφαση, παρέβη τόσο τη νομολογία του Δικαστηρίου όσο και τη δική της πρακτική κατά την έκδοση αποφάσεων.

29. Το Δικαστήριο έκρινε με την απόφαση Boussac¹³ ότι, προκειμένου να προστατευθούν τα δικαιώματα των κρατών μελών, είναι σημαντικό η Επιτροπή να τα καλεί κατά τρόπο επιτακτικό να της διαβιβάσουν όλα τα αναγκαία πληροφοριακά στοιχεία, προτού εκδώσει οριστική απόφαση βάσει του ευρισκομένου στη διάθεσή της υλικού. Το Δικαστήριο διευκρίνισε την υποχρέωση αυτή ακόμη μια φορά με την απόφαση Γερμανία και Pleuger Worthington κατά Επιτροπής¹⁴. Επιπλέον, η Επιτροπή παραβιάζει τους κανόνες τους οποίους η ίδια αποδέχθηκε με το δημοσίευσμά της *Δίκαιο του ανταγωνισμού στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες*, τόμος ΙΙΒ, «Επεξηγήση στους ισχύοντες κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, κατάσταση κατά τον Δεκέμβριο του 1996». Τέλος, η προκειμένη απόφαση αντιφάσκει και με τη δική της πρακτική κατά την έκδοση αποφάσεων, όπως προκύπτει από την απόφαση 96/179/ΕΚ¹⁵.

30. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η αιτίαση της Γαλλίας στηρίζεται κατ' αρχάς σε εσφαλμένη βάση. Η απόφαση ουδόλως στηρίζεται στο γεγονός και μόνον ότι δεν υφίσταται σχέδιο αναδιαρθρώσεως. Αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι η ανυπαρξία ενός τέτοιου σχεδίου μνημονεύεται μόνο σ' ένα σύντομο χωρίο των αιτιολογικών σκέψεων της Επιτροπής. Από την ανάλυση των αναφερομένων στο σημείο IV.3 αιτιολογικών

13 – Απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 1990, C-301/87, Γαλλία κατά Επιτροπής Boussac (Συλλογή 1990, σ. I-307).

14 – Απόφαση της 13ης Απριλίου 1994 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-324/90 και C-342/90 (Συλλογή 1994, σ. I-1173).

15 – Απόφαση της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 1995, με την οποία η Γερμανική Κυβέρνηση καλείται να χορηγήσει όλα τα έγγραφα, τις πληροφορίες και τα στοιχεία με τα νέα επενδυτικά προγράμματα του ομίλου Volkswagen στα νέα γερμανικά Länder καθώς και για τις ενισχύσεις που προβλέπεται να χορηγηθούν υπέρ των επενδύσεων αυτών (C 6291 εκ ΝΝ 75, 77, 78 και 79/91) (ΕΕ 1996, L 53, σ. 50).

σκέψεων της αποφάσεως προκύπτει ότι η απόφαση εκδόθηκε λόγω του ότι δεν συνέτρεχαν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την έγκριση των ενισχύσεων και όχι μόνον λόγω της ανεπάρκειας των πληροφοριακών στοιχείων.

31. Σε σχέση με τη δυνατότητα εγκρίσεως των ενισχύσεων ως ενισχύσεων αναδιαρθρώσεως η Επιτροπή τόνισε μεταξύ άλλων τη σημασία ενός αξιόπιστου σχεδίου αναδιαρθρώσεως προκειμένου να εκδώσει θετική απόφαση για τις ενισχύσεις. Κατά την προφορική διαδικασία, ο εκπρόσωπος της Επιτροπής υπογράμμισε ότι οι γαλλικές αρχές λόγω της αποφάσεως του Tribunal de commerce ήταν έτοιμες να υποστηρίξουν ένα σχέδιο εξυγιάνσεως το οποίο όμως κατά την κρίση του ανωτέρω γαλλικού δικαστηρίου δεν ήταν βιώσιμο. Εντεύθεν προκύπτει ότι οι γαλλικές αρχές δεν εξήρτησαν τις ενισχύσεις από σχέδιο αναδιαρθρώσεως σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές.

32. Πέραν τούτου, εξετάστηκαν οι ισολογισμοί που προσκόμισε η Γαλλία και διαπιστώθηκε ότι δεν προκύπτει εξ αυτών η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως. Επιπλέον, προσαρμόστηκε η ανάλυσή της με τα τελευταία πληροφοριακά στοιχεία που διαβίβασε η Γαλλία, κατά τα οποία η επιχείρηση σ' ένα σημαντικό τμήμα της αγοράς, το οποίο αποτελεί το 14 % του κύκλου εργασιών, παρήγαγε μόνο 16 % των προβλεφθέντων αποτελεσμάτων. Και η

σχέση των ενισχύσεων έναντι των δαπανών και των οφελών από την αναδιάρθρωση κρίθηκε κατά τρόπο πλήρη και οριστικό. Στο πλαίσιο αυτό, συγκρίθηκε η οικονομική συμμετοχή του ιδιοκτήτη της επιχειρήσεως με την ενίσχυση από δημόσιους πόρους και διαπιστώθηκε ότι υπάρχει δυσαναλογία. Δεδομένου ότι δεν πληρούνταν εν πάση περιπτώσει δύο από τα τέσσερα κριτήρια των κατευθυντήριων γραμμών, ουδόλως μπορούσαν να εγκριθούν οι χορηγηθείσες ενισχύσεις ως ενισχύσεις αναδιαρθρώσεως. Ως εκ τούτου, δεν χρειαζόταν πλέον να προβληθεί το επιχείρημα ότι η Γαλλία δεν είχε παράσχει επαρκή πληροφοριακά στοιχεία.

33. Επικουρικώς, η Επιτροπή προβάλλει ότι η πρώτη αιτίαση στηρίζεται και σε εσφαλμένη ερμηνεία των κανόνων που διέπουν τη διαδικασία της παρακολούθησεως των ενισχύσεων.

34. Στην απόφαση Boussac¹⁶, το Δικαστήριο εξέτασε την άποψη της Επιτροπής, κατά την οποία μια ενίσχυση, που χορηγήθηκε από ένα κράτος μέλος κατά παράβαση της προβλεπόμενης στο άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης διαδικασίας, είναι παράνομη και για τον λόγο αυτόν πρέπει να αναζητηθεί, έστω και αν κατά τα λοιπά είναι σύμφωνη με το άρθρο 92, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο υπενθύμισε

16 — Παρατίθεται στην υποσημείωση 13.

ότι η παρακολούθηση των ενισχύσεων περιλαμβάνει και την αρμοδιότητα της Επιτροπής να λαμβάνει τα μέτρα που διασφαλίζουν το status quo προκειμένου να εμποδίσει τα κράτη μέλη να αμφισβητήσουν με τη συμπεριφορά τους το καθεστώς των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης. Στο πλαίσιο όμως των μέτρων αυτών, η Επιτροπή πρέπει να προστατεύει και τα νόμιμα συμφέροντα των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δικαιούται — δεν υποχρεούται — να θεσπίζει προσωρινά μέτρα. Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος αρνηθεί να παράσχει στην Επιτροπή την αναγκαία για την απόφασή της βοήθεια, η Επιτροπή μπορεί να περρατώσει τη διαδικασία και να αποφασίσει οριστικώς βάσει των στοιχείων που διαθέτει.

35. Στην απόφαση Γερμανία και Pleuger Worthington κατά Επιτροπής¹⁷, το Δικαστήριο περιορίστηκε στην εξέταση των απαιτήσεων που ισχύουν για την αιτιολογία των αποφάσεων της Επιτροπής. Κατά τα λοιπά, τα πραγματικά περιστατικά εκείνης της υποθέσεως δεν μπορούν να συγκριθούν με αυτά της υπό κρίση υποθέσεως. Αφενός, το κράτος μέλος, άλλως απ' ό,τι συμβαίνει εν προκειμένω, ουδόλως συνεργάστηκε με την Επιτροπή. Αφετέρου, η απόφαση αφορούσε την ύπαρξη προγράμματος ενισχύσεων και όχι την εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με το αν οι ενισχύσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

36. Περαιτέρω, το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση δεν είχε την πρόθεση να μεταβάλει την πάγια νομολογία του κατά την οποία εναπόκειται στα κράτη μέλη να παράσχουν στην Επιτροπή όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για την έκδοση θετικής αποφάσεως, στην περίπτωση που προτιθύνται να παράσχουν ενισχύσεις σε μια επιχείρηση¹⁸.

37. Ακρως επικουρικώς, η Επιτροπή προβάλλει ότι στην περίπτωση του δημοσιεύματος που μνημονεύει η Γαλλία δεν πρόκειται για μια επίσημη θέση, αλλά για το έργο ενός δικηγόρου, το οποίο με κανένα τρόπο δεν δεσμεύει την Επιτροπή. Κατά την Επιτροπή, ούτε η απόφασή της αντιφάσκει με την πάγια πρακτική της κατά τη λήψη αποφάσεων. Επίσημη υποβολή αιτήματος για την παροχή πληροφοριών, όπως απαιτεί η Γαλλία, απευθύνει η Επιτροπή μόνο στα κράτη μέλη τα οποία αρνούνται να συνεργασθούν για τη διευκρίνιση των πραγματικών περιστατικών.

Εκτίμηση

38. Πρέπει να εξεταστεί αν η Επιτροπή, λαμβάνοντας εν προκειμένω οριστική απόφαση σχετικά με τις γαλλικές ενισχύσεις, χωρίς να ζητήσει από τη Γαλλία με απόφασή της την κοινοποίηση ενός ανταποκρινόμενου στους προβλεπόμενους όρους σχεδίου αναδιορθώσεως, παρέβη τις διατάξεις που διέπουν τη διαδικασία εκτιμήσεως των ενισχύσεων.

17 — Παρατίθεται στην υποσημείωση 14.

18 — Απόφαση της 28ης Απριλίου 1993, C-364/90, Ιταλία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. I-2097, σκέψη 20).

α) Ανεπαρκείς πληροφορίες από το κράτος μέλος

των ενισχύσεων με την κοινή αγορά βάσει των στοιχείων που διαθέτει¹⁹.

39. Η Επιτροπή θα είχε υποπέσει σε διαδικαστική πλημμέλεια αν η μοναδική αιτιολογία της απόφασής της ήταν ότι η Γαλλία δεν προσεκόμισε επαρκή πληροφοριακά στοιχεία. Πράγματι, η Επιτροπή μόνον υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις μπορεί να στηρίξει την απόφασή της σχετικά με τις ενισχύσεις στην ανεπαρκή ενημέρωσή της από τα κράτη μέλη. Δεδομένου ότι κατά τον χρόνο της απόφασεως δεν υπήρχαν γραπτοί κανόνες σχετικά με τη διαδικασία που διέπει την παρακολούθηση των ενισχύσεων, πρέπει να εφαρμοστούν οι κανόνες που έχει αναπτύξει το Δικαστήριο. Το Δικαστήριο έκρινε στην απόφασή του Boussac ότι η Επιτροπή μπορεί, όταν θεσπίζεται ή τροποποιείται μια ενίσχυση, χωρίς να έχει ενημερωθεί συναφώς, να διατάξει κατ' αρχάς προσωρινώς το οικείο κράτος μέλος να αναστείλει την καταβολή των ενισχύσεων αμελλητί μέχρι περατώσεως του ελέγχου της και να παράσχει στην Επιτροπή εντός της τασσομένης από αυτήν προθεσμίας όλα τα πληροφοριακά στοιχεία και δεδομένα που είναι απαραίτητα προκειμένου να ελέγξει αν οι ενισχύσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Εφόσον το κράτος μέλος τηρήσει πλήρως την εντολή της Επιτροπής, η τελευταία υποχρεούται να προβεί στον έλεγχο της συμβατότητας των ενισχύσεων με την κοινή αγορά κατά τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφοι 2 και 3, της Συνθήκης. Αν το κράτος μέλος, παρά την εντολή της Επιτροπής, δεν παράσχει τα ζητηθέντα στοιχεία, η Επιτροπή υποχρεούται να περατώσει τη διαδικασία και να λάβει απόφαση, με την οποία θα διαπιστώνεται η συμβατότητα ή ασυμβατότητα

40. Κατά συνέπεια, η λήψη οριστικής απόφασεως σχετικά με μια κρατική ενίσχυση, η οποία στηρίζεται μόνον στο ότι το οικείο κράτος μέλος δεν παρέσχε στην Επιτροπή επαρκή πληροφοριακά στοιχεία, θα ήταν παράνομη. Μάλλον, μπορεί η Επιτροπή, εφόσον θεωρεί ότι δεν είναι σε θέση βάσει του υλικού που διαθέτει να λάβει οριστική απόφαση σχετικά με τη νομιμότητα των ενισχύσεων, να λάβει κατ' αρχάς μόνο προσωρινά μέτρα. Θα πρέπει όμως κατά τα λοιπά να καλέσει το κράτος μέλος να κοινοποιήσει τα ελλείποντα πληροφοριακά στοιχεία.

41. Εντούτοις, η εν προκειμένω επίδικη απόφαση δεν στηρίζεται μόνον στην αιτιολογία ότι η Γαλλία δεν προσκόμισε τα αναγκαία πληροφοριακά στοιχεία. Στην απόφαση αναφέρεται επίσης ότι η Γαλλία δεν υπέβαλε σχέδιο αναδιαρθρώσεως. Εντούτοις, στην απόφαση αυτή παρατίθενται εκτενείς αναπτύξεις σχετικά με την ουσιαστική συμβατότητα των ενισχύσεων με το άρθρο 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης. Η βούληση της Επιτροπής, όπως μπορεί να διαπιστωθεί, ήταν να αποδειχθεί με την αναφορά στην ανυπαρξία σχεδίου αναδιαρθρώσεως απλώς ένας από τους λόγους για τους οποίους οι ενισχύσεις δεν συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο.

42. Πέραν τούτου, η ύπαρξη σχεδίου αναδιαρθρώσεως είναι κατά τις κατευθυντήριες

19 – Απόφαση Boussac (παρατίθεται στην υποσημείωση 13, σκέψεις 19 ερ.).

γραμμές προϋπόθεση για τη νομιμότητα των ενισχύσεων. Η Επιτροπή, διαπιστώνοντας την ανυπαρξία ενός τέτοιου σχεδίου, δεν ισχυρίζεται κατ' αρχάς ότι δεν διαθέτει τις αναγκαίες πληροφορίες για την εκτίμηση των ενισχύσεων. Μάλλον, από την έλλειψη σχεδίου αναδιρθρώσεως προκύπτει ότι η Γαλλική Κυβέρνηση παρείχε τις ενισχύσεις χωρίς να υπάρχει προηγουμένως ένας ολοκληρωμένος σχεδιασμός. Τούτο όμως αποτελεί σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές προϋπόθεση της νομιμότητας των ενισχύσεων αναδιρθρώσεως²⁰. Δεδομένου ότι κάθε ενίσχυση ενέχει τον κίνδυνο στρεβλώσεως των συνθηκών του ανταγωνισμού εις βάρος των λοιπών ανταγωνιστών στο πλαίσιο της κοινής αγοράς, πρέπει να ελαχιστοποιούνται εκ των προτέρων στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό οι συναφείς κίνδυνοι. Μόνον ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αναδιρθρώσεως είναι δυνατό να ανταποκρίνεται στην προϋπόθεση αυτή.

43. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι η Επιτροπή στήριξε την απόφασή της (και) στην έλλειψη σχεδίου αναδιρθρώσεως δεν συνιστά παράβαση των διαδικαστικών διατάξεων.

β) Παράλειψη της Επιτροπής να εκδώσει απόφαση σχετικά με την προσκόμιση των ελλειπόντων πληροφοριακών στοιχείων

44. Ωστόσο, θα υπήρχε διαδικαστική πλημμέλεια στην περίπτωση που η Επιτροπή ήταν

υποχρεωμένη να ζητήσει από τη Γαλλία — με συμπληρωματική προσωρινή απόφαση — να της διαβιβάσουν τα ελλείποντα πληροφοριακά στοιχεία

45. Το Δικαστήριο υποχρέωσε την Επιτροπή, αρχικώς με την απόφαση Boussac²¹, να ερευνά εκτενώς τα πραγματικά περιστατικά πριν λάβει οριστική απόφαση. Ήδη από την απόφαση αυτή προκύπτει εμμέσως ότι η Επιτροπή υποχρεούται να διερευνά διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η περάτωση της διαδικασίας χωρίς διερεύνηση των πραγματικών περιστατικών επιτρέπεται μόνον στην περίπτωση που το οικείο κράτος μέλος δεν παρέσχε τις ζητηθείσες πληροφορίες. Με την απόφαση Γερμανία και Pleuger Worthington κατά Επιτροπής²², διευκρινίστηκαν οι προϋποθέσεις που ισχύουν για την έρευνα των πραγματικών περιστατικών από την Επιτροπή. Στην απόφαση αυτή το Δικαστήριο αναφέρεται κατ' αρχάς στις σκέψεις του στην απόφαση Boussac σχετικά με την ανάγκη λήψεως προσωρινών μέτρων. Στη συνέχεια το Δικαστήριο εκτιμά ότι μόνον στην περίπτωση που το κράτος μέλος παρά την εντολή της Επιτροπής δεν παράσχει τις ζητηθείσες πληροφορίες έχει το δικαίωμα η Επιτροπή να περατώσει τη διαδικασία και να εκδώσει απόφαση διαπιστώνουσα ότι, βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της, οι ενισχύσεις συμβιβάζονται ή δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Αν η Επιτροπή προτίθεται να στηρίξει την απόφασή της επικαλούμενη πραγματικά περιστατικά τα οποία αμφισβητεί το κράτος μέλος, στην περίπτωση αυτή το Δικαστήριο απαιτεί επιπλέον από την Επιτροπή να εξαντλήσει όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της προκειμένου να διευκρινίσει τα ζητήματα αυτά. Ένα μέσο αυτού του είδους είναι η έκδοση προσωρινής απόφασεως περί διαβιβάσεως επακριβώς προο-

20 — Βλ. επίσης απόφαση της 21ης Μαρτίου 1991, C-305/89, Ιταλία κατά Επιτροπής, γνωστή ως «Alfa Romeo» (Συλλογή 1991, σ. I-1603, σκέψη 35).

21 — Παρατίθεται στην υποσημείωση 13.

22 — Παρατίθεται στην υποσημείωση 14, σκέψεις 25 επ.

διοριζόμενων πληροφοριών με τις οποίες είναι δυνατό να αποδειχθούν ή να ανασκευαστούν οι ισχυρισμοί της Επιτροπής.

την Επιτροπή και ως εκ τούτου πρέπει να εξεταστεί αν συντρέχει περίπτωση πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως²⁴.

46. Η διαπίστωση αυτή περιορίζει την αποτελεσματικότητα του γενικού κανόνα ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αποδεικνύουν ότι οι ενισχύσεις που χορηγούν είναι σύμφωνες με την κοινή αγορά προσκομίζοντας όλα τα αναγκαία προς τούτο πληροφοριακά στοιχεία²⁵. Ο περιορισμός αυτός δικαιολογείται μόνον στην περίπτωση που η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαπιστώσεως των πραγματικών περιστατικών προτίθεται να παρεκκλίνει από τα κοινοποιηθέντα σε αυτήν πραγματικά περιστατικά διότι θεωρεί ότι υφίσταται πρόγραμμα ενισχύσεων παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς του κράτους μέλους. Αντιθέτως, όταν το οικείο κράτος μέλος δεν συμφωνεί με την εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με τα κοινοποιηθέντα πραγματικά περιστατικά, στην περίπτωση αυτή η Επιτροπή δεν υποχρεούται κατ' αρχήν πριν από την έκδοση οριστικής απόφασεως να καλέσει ακόμη μία φορά προσωρινώς το κράτος μέλος να προσκομίσει περαιτέρω στοιχεία.

48. Πέραν τούτου, δεν είναι δυνατόν ένα σχέδιο αναδιαρθρώσεως να προσκομιστεί εκ των υστέρων κατόπιν εντολής της Επιτροπής, αλλά πρέπει συμφώνως προς τη λειτουργία του να αποτελεί τη βάση μιας ενισχύσεως και, κατά συνέπεια, πρέπει να υφίσταται ήδη κατά τον χρόνο της χορηγήσεως των ενισχύσεων αυτών²⁵.

47. Η επίδικη απόφαση δεν περιέχει παραδοχές σχετικά με πραγματικά περιστατικά, αλλά την αξιολογική διαπίστωση ότι η Γαλλική Κυβέρνηση προσκόμισε μεν πληροφοριακά στοιχεία στην Επιτροπή, όχι όμως ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αναδιαρθρώσεως. Το αν τα κοινοποιηθέντα πληροφοριακά στοιχεία αποτελούν ολοκληρωμένο σχέδιο αναδιαρθρώσεως δεν συνιστά πραγματικό γεγονός, αλλά αντικείμενο εκτιμήσεως από

49. Πέραν τούτων, υπάρχει μαζί με την απόφαση σχετικά με την κίνηση διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης απόφαση της Επιτροπής στην οποία η Επιτροπή εφιστά ρητώς την προσοχή των γαλλικών αρχών στο γεγονός ότι λείπουν απαραίτητα πληροφοριακά στοιχεία — ιδίως ένα σχέδιο αναδιαρθρώσεως — και ζητεί να της κοινοποιηθούν όλες οι κρίσιμες πληροφορίες²⁶. Αντιθέτως στην περίπτωση της διαδικασίας, που είχε ως αποτέλεσμα την έκδοση της αποφάσεως Γερμανία και Pleuger Worthington κατά Επιτροπής²⁷, η Επιτροπή δεν ζήτησε στο πλαίσιο της αποφάσεως σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας κατά το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης κανένα περαιτέρω πληροφοριακό στοιχείο, αλλ' απλώς τις απόψεις του οικείου κράτους μέλους και των λοιπών ενδιαφερο-

24 — Βλ. συναφώς τα ακόλουθα σημεία 53 επ.

25 — Βλ. ανωτέρω σημείο 42.

26 — Βλ. ανωτέρω σημείο 12.

27 — Παρατίθεται στην υποσημείωση 14.

23 — Απόφαση C-364/90 (παρατίθεται στην υποσημείωση 18, σκέψη 20).

μένων μερών. Ούτε τονίστηκε με ιδιαίτερη έμφαση²⁸ ο ειζιζόμενος πραγματικός ισχυρισμός τον οποίον επεσήμανε το Δικαστήριο ότι οι επίμαχες ενισχύσεις της υποθέσεως εκείνης αποτελούσαν τμήμα ενός προγράμματος ενισχύσεων. Πρέπει ενός γίνει δεκτό ότι η απόφαση σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας κατά το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ δεν πρέπει να θεωρείται προσωρινό μέτρο όπως η απόφαση που έπρεπε να κρίνει το Δικαστήριο στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Γερμανία και Pleuger Worthington κατά Επιτροπής. Ουχ ήττον, δεν επρόκειτο για ανεπίσημες επαφές, αλλά για ένα δεσμευτικό από νομική άποψη μέτρο, από το οποίο έπρεπε να συναχθούν σαφώς τα κοινοποιητέα πληροφοριακά στοιχεία. Όπως προκύπτει και από την πιο πρόσφατη πρακτική της Επιτροπής, η απόφαση αυτή αρχεί κατ' αρχήν²⁹. Η έκδοση ειδικής αποφάσεως σχετικά με την προσκόμιση πληροφοριακών στοιχείων — όπως λ.χ. στην αναφερθείσα από τη Γαλλία απόφαση 96/179/ΕΚ³⁰ — επιβάλλεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

50. Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα της Γαλλικής Δημοκρατίας είναι αντιφατικά. Αφενός, απαιτεί την έκδοση αποφάσεως με την οποία να υποχρεώνεται ρητώς και επιτακτικώς να προβεί στην κοινοποίηση πληροφοριακών στοιχείων. Αφετέρου, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι οι γαλλικές αρχές κατέβαλαν καθ' όλη τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας κάθε προσπάθεια προκειμένου να υπάρξει πλήρης συνεργασία με την Επι-

τροπή. Οι γαλλικές αρχές μεταξύ άλλων απάντησαν σε όλες τις αιτήσεις για την παροχή πληροφοριών που τους υποβλήθηκαν κατά τρόπο συστηματικό και διεξοδικό. Επομένως, η απαιτούμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία απόφαση δεν θα ήταν δυνατόν να οδηγήσει σε μια καλύτερη διερεύνηση των πραγματικών περιστατικών.

51. Κατά τα λοιπά, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της Γαλλίας ότι η Επιτροπή δεσμεύεται από το δημοσίευμα *Δίκαιο του ανταγωνισμού στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες*, τόμος ΙΙΒ, «Επεξήγηση στους ισχύοντες κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, κατάσταση κατά τον Δεκέμβριο του 1996». Ανεξαρτήτως του περιεχομένου του, το έργο αυτό ουδόλως έχει υπηρεσιακό χαρακτήρα και ως εκ τούτου δεν μπορεί να δεσμεύει καθ' οιονδήποτε τρόπο την πρακτική της Επιτροπής κατά τη λήψη αποφάσεων.

52. Ως προς την έλλειψη σχεδίου αναδιαρθρώσεως δεν μπορεί να διαπιστωθεί συνεπώς καμία διαδικαστική πλημμέλεια.

2) Εκτίμηση των προσκομισθέντων πληροφοριακών στοιχείων

53. Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν η Επιτροπή έπρεπε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που είχε στη διάθεσή της δεν περιείχαν ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αναδιαρθρώσεως.

28 — Η γνώμη (δημοσιευθείσα στην ΕΕ 1989, C 309, σ. 3) περιέχει συναφώς ακόμη λιγότερα πληροφοριακά στοιχεία από το έγγραφο της Επιτροπής της 3ης Μαΐου 1989 προς το οικείο κράτος μέλος.

29 — Αυτό αντανακλώνεται και στην πιο πρόσφατη πρακτική της Επιτροπής, βλ. τις αποφάσεις 2000/194/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1999, σχετικά με ενίσχυση της Γερμανίας υπέρ της Weida Leder GmbH (Weida), Θουριγγία [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1999) 3441] (ΕΕ 2000, L 61, σ. 4), και 1999/589/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με ενίσχυση που χορήγησε η Αυστρία στην Ergse Textilwerk GmbH [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1998) 4563] (ΕΕ 1999, L 227, σ. 1).

30 — Παρατίθεται στην υποσημείωση 15.

Επιχειρήματα των διαδίκων

54. Η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που κοινοποίησε ανταποκρίνονται σ' ένα σχέδιο αναδιαρθρώσεως κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών.

55. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ήδη από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι αντικειμενικώς δεν υπήρχε σχέδιο ανταποκρινόμενο στις κατευθυντήριες γραμμές. Κατ' αρχάς, χορηγώντας τις ενισχύσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας που κατέληξε στην απόφαση του Tribunal de commerce de Roubaix/Tourcoing, οι γαλλικές αρχές δεν έλαβαν απόφαση βάσει σχεδίου αναδιαρθρώσεως. Τούτο προκύπτει και από το γεγονός ότι οι ενισχύσεις χορηγήθηκαν και προς στήριξη της ανταγωνιστικής προσφοράς εξυγίανσως, μολονότι το Tribunal de commerce έκρινε στη συνέχεια ότι η προσφορά αυτή δεν παρέχει επαρκείς εγγυήσεις. Αλλά και οι διάφορες μεταγενέστερες κοινοποιήσεις της Γαλλίας στο σύνολό τους δεν ανταποκρίνονται σ' ένα σχέδιο αναδιαρθρώσεως.

Εκτίμηση

56. Κατ' αρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι διαπιστώσεις αυτές λόγω της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή μπορούν να εξετασθούν μόνον υπό το πρίσμα ενδεχόμενου πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως. Ένας

πλήρης ορισμός του πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως δεν είναι δυνατό να συναχθεί από τη νομολογία. Στην υπόθεση Nölle που αφορούσε την έκδοση κανονισμών αντιντάμπινγκ, το Δικαστήριο έκρινε ότι η διαπίστωση πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως προϋποθέτει την απόδειξη του σφάλματος αυτού. Στην περίπτωση που το σφάλμα αυτό δεν μπορεί να αποδειχθεί, τούτο αποβαίνει εις βάρος του διαδίκου που προβάλλει την έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού³¹. Φρονώ ότι η διαπίστωση αυτή μπορεί κατ' αρχήν να μεταφερθεί στην υπό κρίση υπόθεση.

57. Από τις αιτιολογικές σκέψεις της απόφασεως προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν είχε στη διάθεσή της μεταξύ άλλων ακριβή και αξιόπιστα στοιχεία σχετικά με την εξέλιξη της μακροοικονομικής βιωσιμότητας της επιχειρήσεως βάσει των μέτρων αναδιαρθρώσεως καθώς και έναν προϋπολογισμό των δαπανών αναδιαρθρώσεως. Από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι ουδέποτε οι γαλλικές αρχές προσκόμισαν πλήρη πίνακα με τις δαπάνες αναδιαρθρώσεως. Αντιθέτως, σε ορισμένες περιπτώσεις δεν υπάρχουν αριθμητικά στοιχεία και σε άλλες — λ.χ. ως προς τις δαπάνες ύψους 12 εκατομμυρίων FRF για ένα κοινωνικοασφαλιστικό σχέδιο — δεν είναι σαφές αν τελικώς η επιχείρηση πρέπει να φέρει το βάρος των δαπανών αυτών.

58. Ως προς την εξέλιξη της αποδοτικότητας της επιχειρήσεως, τα έγγραφα της δικογραφίας περιέχουν διάφορους ισολογισμούς προβλέψεων. Ωστόσο δεν είναι σαφές πώς προκύπτουν οι αναφερόμενοι στα έγγραφα

31 — Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 1991, C-16/90 (Συλλογή 1991, σ. I-5163, σκέψη 17).

αυτά αριθμοί. Το μοναδικό αποτέλεσμα που είναι πράγματι γνωστό, που αφορά το οικονομικό έτος 1997, είναι κατά πολύ υποδεέστερο της προβλέψεως.

59. Συνεπώς, δεν αποδείχθηκε ότι οι γαλλικές αρχές πράγματι προσκόμισαν ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αναδιαρθρώσεως. Επομένως, δεν διαπιστώνεται συναφώς η ύπαρξη πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως της Επιτροπής. Αντιθέτως, πρέπει να διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει βάση για την έγκριση των ενισχύσεων. Αυτό και μόνο το ελάττωμα θα αρκούσε προς αιτιολόγηση της αποφάσεως της Επιτροπής.

3) Αιτιολογία

Επιχειρήματα των διαδίκων

60. Τέλος, η Γαλλία ισχυρίζεται ότι η διαπίστωση της ελλείψεως σχεδίου αναδιαρθρώσεως σύμφωνα με το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ) δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι κατά πάγια νομολογία πρέπει από την αιτιολογία μιας πράξεως να προκύπτουν οι λόγοι που οδήγησαν το όργανο στην έκδοσή της ώστε να μπορεί το Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του ακωλύτως οι δεθιγόμενοι από την πράξη αυτή να είναι σε θέση να αμυνθούν καταλλήλως.

Υποστηρίζοντας ότι η Γαλλία δεν της παρέσχε επαρκή πληροφοριακά στοιχεία προκειμένου να εκτιμήσει τη νομιμότητα των ενισχύσεων, η Επιτροπή προσπάθησε απλώς να αποφύγει την ευθύνη για τις πολυάριθμες πλημμέλειες της αιτιολογίας από τις οποίες πάσχει η εν προκειμένω απόφαση.

61. Η Επιτροπή απαντά ότι, κατά πάγια νομολογία, η έκταση της υποχρέωσης αιτιολόγησεως εξαρτάται από τη φύση της οικείας πράξεως και των περιστάσεων που οδήγησαν στην έκδοσή της, ιδίως από το περιεχόμενο της πράξης και από το συμφέρον που είναι δυνατό να προβάλουν οι ενδιαφερόμενοι προκειμένου να λάβουν λεπτομερείς εξηγήσεις ως προς τους λόγους που δικαιολογούν την έκδοσή της. Αντιθέτως, η αιτιολογία δεν επιβάλλεται να παραθέτει κατά λέξη όλα τα πραγματικά περιστατικά και τα νομικά δεδομένα. Συναφώς, δεν θα πρέπει η εν λόγω πράξη να εξετάζεται μεμονωμένα, αλλά και σε σχέση με το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται. Η εν προκειμένω απόφαση ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις αυτές.

Εκτίμηση

62. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει η προσβαλλόμενη πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίσουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο

να ασκεί τον έλεγχο του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 190 της Συνθήκης πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα³².

63. Η ρύθμιση του άρθρου 190 της Συνθήκης δεν καλύπτει ελαττώματα της αιτιολογίας που αφορούν το περιεχόμενό της. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί μια τυπική προϋπόθεση που δεν εφαρμόζεται σε ουσιαστικές πλημμέλειες. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν παρέβη ουσιώδη τύπο μη περιλαμβάνοντας μεταξύ των αιτιολογιών της απόφασής της στοιχεία, τα οποία θεωρούσε, ορθώς ή εσφαλμένως, ως άνευ σημασίας για την υπόθεση³³.

64. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου στο πλαίσιο της αιτιολογίας κατά την έννοια του άρθρου 190 της Συνθήκης λόγω του ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε μεταξύ άλλων και στην έλλειψη σχεδίου αναδιαρθρώσεως. Πράγματι, οι λόγοι για τη διαπίστωση αυτή εκτίθενται με σαφήνεια.

32 – Απόφαση της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France (Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63 με περαιτέρω παραπομπές).

33 – Απόφαση της 15ης Ιουλίου 1970, 41/69, Chemiefarma (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 397, σκέψεις 79 έως 81).

4) Ενδιάμεση πρόταση

65. Εν συντομία, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η διαπίστωση της ελλείψεως σχεδίου αναδιαρθρώσεως επαρκεί ως αιτιολογία της αποφάσεως της Επιτροπής. Συνεπώς, οι κατωτέρω σκέψεις έχουν μόνο συμπληρωματικό χαρακτήρα.

B — Επί της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας

66. Ευθύς εξαρχής επιβάλλεται η παρατήρηση ότι σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές η αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας προϋποθέτει ότι η επιχείρηση είναι σε θέση να καλύψει όλα της τα έξοδα και να έχει μια ελάχιστη αποδοτικότητα.

1) Επί της διαδικασίας

67. Η επιχειρηματολογία των διαδίκων επί των διαδικαστικών ζητημάτων που αφορούν τη διαπίστωση της Επιτροπής περί ανυπαρξίας σχεδίου αναδιαρθρώσεως, ισχύουν κατ' αναλογία και για τις διαπιστώσεις της Επιτροπής σχετικά με τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως.

68. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι η χορήγηση ενισχύσεων αναδιρθώσεων επιτρέπεται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές μόνον όταν αποδεικνύεται ότι θα αποκατασταθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της οικείας επιχείρησης. Επομένως δεν εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει ότι η επιχείρηση δεν θα είναι βιώσιμη παρά την αναδιάρθρωση. Σύμφωνα με τις αποφάσεις Boussac³⁴ και Γερμανία και Pleuger Worthington κατά Επιτροπής³⁵ οι υποχρεώσεις που βαρύνουν την Επιτροπή σχετικά με τη συλλογή πληροφοριακών στοιχείων απαιτούν όπως η Επιτροπή συλλέξει επαρκή πληροφοριακά στοιχεία προκειμένου να αιτιολογήσει το συμπέρασμά της ως προς το ζήτημα της βιωσιμότητας. Εν προκειμένω, η Επιτροπή συνέλεξε πληροφοριακά στοιχεία από τις προβλέψεις αποτελεσμάτων και από τα αποτελέσματα της εκμετάλλευσης για το έτος 1997 στα οποία στήριξε τα συμπεράσματά της. Το αν τα συμπεράσματα αυτά είναι δικαιολογημένα, τούτο δεν αποτελεί διαδικαστικό ζήτημα, αλλά ζήτημα εκτίμησης για το οποίο αρμόδια είναι η Επιτροπή.

70. Όσον αφορά την εξέλιξη των καθαρών αποτελεσμάτων της επιχείρησης για την περίοδο 1996-1999, η Επιτροπή υποστήριξε αφενός ότι το αποτέλεσμα ύψους 20 εκατομμυρίων FRF για το έτος 1996 διογκώθηκε κατά τρόπο τεχνητό μέσω των ενισχύσεων επενδύσεων ύψους 22 εκατομμυρίων FRF, αφετέρου στηριζόμενη στους αριθμούς αυτούς υπολόγισε ότι το καθαρό αποτέλεσμα μειώνεται σταθερά κατά 60 έως 70 % ετησίως. Εντούτοις, η Επιτροπή έπρεπε, προκειμένου να καταλήξει σε ορθά αποτελέσματα, να μη λάβει στο πλαίσιο της εκτίμησης της υπόψη της τα έκτακτα κονδύλια που συνδέονται με τις ενισχύσεις επενδύσεων. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή θα κατέλιγε στο ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα, ήτοι ότι η ανταγωνιστικότητα της επιχείρησης όχι μόνον δεν μειώθηκε, αλλ' αντιθέτως αυξήθηκε.

2) Επί της εκτίμησης των υπαρχόντων πληροφοριακών στοιχείων

Επιχειρήματα των διαδίκων

69. Η Γαλλία θεωρεί ότι η Επιτροπή εκτιμώντας ότι η επιχείρηση δεν είναι βιώσιμη υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης.

71. Δεύτερον, η Επιτροπή, διαπιστώνοντας ότι τα αποτελέσματα ενός σημαντικού τμήματος της επιχείρησης υπολείφθηκαν κατά πολύ των προσδοκιών, υπέπεσε σε σφάλμα εκτίμησης. Δεν είναι δυνατόν από το κλείσιμο καθαρώς δευτερευουσών παραγωγικών μονάδων να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η επιχείρηση στο σύνολό της δεν είναι ανταγωνιστική. Αντιθέτως, το γεγονός ότι υπήρξε άμεση αντίδραση στην αποτυχία του οικείου προϊόντος αποτελεί επιχείρημα μάλλον υπέρ παρά κατά της ανταγωνιστικότητας της επιχείρησης.

34 – Παρατίθεται στην υποσημείωση 13.

35 – Παρατίθεται στην υποσημείωση 14.

72. Τρίτον, η Επιτροπή έσφαλε συνάγοντας το συμπέρασμα ότι η επιχείρηση αυτή συγκαταλέγεται μεταξύ των λιγότερο ανταγωνιστικών στην αγορά λόγω του ότι οι τιμές της για το μαλλί τύπου Lysca είναι από τις υψηλότερες στην Ευρώπη. Σκοπός της επιχειρήσεως με την ανωτέρω πολιτική τιμών ήταν να τοποθετηθεί σ' ένα τμήμα της αγοράς που εφαρμόζει μεσαίες-υψηλές τιμές και να κατέχει μια συγκεκριμένη θέση στην αγορά. Συνεπώς, είναι λάθος να συναχθεί από την πολιτική αυτή τιμών το συμπέρασμα ότι η επιχείρηση δεν είναι ανταγωνιστική, εκτός και αν ζητείται από τις προβληματικές επιχειρήσεις να πωλούν τα εμπορεύματά τους σε τιμές ντάμπινγκ.

73. Τέταρτον, η Επιτροπή ουδόλως αξιολόγησε στην απόφασή της τα πληροφοριακά εκείνα στοιχεία τα οποία συνηγορούσαν υπέρ της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της επιχειρήσεως. Μεταξύ άλλων, δεν ελήφθη υπόψη ο προσωρινός ισολογισμός για το 1999, ο οποίος συντάχθηκε υπό την επίβλεψη δικαστικώς διορισμένου υπαλλήλου.

74. Η Επιτροπή απαντά κατ' αρχάς ότι είναι προφανές ότι η οικονομική εξέλιξη της επιχείρησης έως το 1999 δίνει την εντύπωση «ελεύθερης πτώσεως» του καθαρού αποτελέσματος και ότι η επιχείρηση ουδέποτε θα κατόρθωνε να επιβιώσει χωρίς την επιδότηση των 22 εκατομμυρίων FRF. Έστω και αν γίνει δεκτή η άποψη που προφανώς υιοθετεί η Γαλλία, προκύπτουν οικονομικά αποτελέ-

σματα σε διαρκή πτώση: ζημίες ύψους 513 000 FRF το 1996, 2,3 εκατομμυρίων FRF το 1997, 2,4 εκατομμυρίων FRF το 1998 και 2,65 εκατομμυρίων FRF το 1999. Όσον αφορά τα αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως υπήρξαν απότομες αυξομειώσεις: ζημίες ύψους 1,96 εκατομμυρίων FRF το 1996, κέρδη ύψους 5,866 εκατομμυρίων FRF το 1997, στη συνέχεια ξαφνική πτώση κατά 58 %, ήτοι κέρδη ύψους 2,461 εκατομμυρίων FRF το 1998 και ανάκαμψη κατά 42 %, ήτοι κέρδη ύψους 3,498 εκατομμυρίων FRF το 1999. Αν εξετασθούν τα καθαρά αποτελέσματα, τότε προκύπτει για το 1996 ζημίες ύψους 2,473 εκατομμυρίων FRF, ακολούθως κέρδη ύψους 3,566 εκατομμυρίων FRF για το 1997, ξαφνική πτώση στα 61 000 FRF για το 1998 και τέλος αποτέλεσμα της τάξεως των 848 000 FRF για το 1999. Από τα στοιχεία αυτά είναι αδύνατο να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή κατά την εκτίμηση της βιωσιμότητας υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως διαπιστώνοντας ότι τα στοιχεία που διαβίβασε η Γαλλία δεν αποδεικνύουν τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως.

75. Επί του δευτέρου σημείου η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός της Γαλλίας ότι η Επιτροπή εκτίμησε τη βιωσιμότητα της επιχείρησης στο σύνολό της λαμβάνοντας υπόψη μόνον ένα ασήμαντο τμήμα της, αναιρείται από την ίδια τη διατύπωση της αποφάσεως. Εκεί, η Επιτροπή αναφέρει ότι οι παρατηρήσεις που διατύπωσε για το σύνολο της επιχείρησης ενισχύθηκαν έτι πλέον από τα στοιχεία σχετικά με το τμήμα αυτό της επιχείρησης. Κατά τα λοιπά, το εν λόγω τμήμα της επιχείρησης δεν είναι τελείως δευτερεύουσας σημασίας. Συγκεκριμένα, αντιπροσωπεύει το 17 % του κύκλου εργασιών της νέας επιχείρησης. Η μείωση

του κύκλου εργασιών του τμήματος αυτού ανήλθε — ως προς το τμήμα αυτό της επιχείρησης — σε 84 % και σε σχέση με το σύνολο της επιχείρησης σε 14 %. Συνεπώς, όχι μόνον η στρατηγική για την απόκτηση θέσεων σε ανεκμετάλλετα τμήματα της αγοράς απέτυχε σ' ένα σημαντικό σημείο, αλλά επίσης ο συνολικός κύκλος εργασιών υπολείφθηκε των προσδοκιών.

Εκτίμηση

78. Εκ προοιμίου πρέπει να υπομνησθεί και πάλι ότι λόγω του εξαιρετικού χαρακτήρα του άρθρου 92, παράγραφος 3, της Συνθήκης, δεν εναπόκειται στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι οι ενισχύσεις δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, αλλ' αντιθέτως πρέπει να είναι κατά τρόπο θετικό βέβαιο ότι οι ενισχύσεις είναι σύμφωνες με αυτήν. Υπό το πρίσμα αυτό πρέπει να εκτιμηθούν όσα αναπτύσσει η Επιτροπή.

76. Επί του τρίτου σημείου η Επιτροπή παρατηρεί ότι η εκτίμηση της πολιτικής τιμών στην αγορά του μαλλιού τύπου *Lycra* είχε δευτερεύουσα μόνο σημασία στο πλαίσιο της συνολικής θεωρήσεως της βιωσιμότητας της επιχείρησης. Κατά τα λοιπά, από τα στοιχεία που διαβίβασε η Γαλλία προκύπτει ότι η αρχική επιχείρηση, η SA Filature Lainière de Roubaix, δραστηριοποιούνταν σε αγορά προϊόντων μικρότερης αξίας. Η Nouvelle Filature Lainière de Roubaix επέστρεψε πάλι στην παραγωγή προϊόντων μεγαλύτερης αξίας. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν αγνόησε το γεγονός αυτό.

79. Ως προς τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα, οι κατευθυντήριες γραμμές διαλαμβάνουν υπό το σημείο 3.2.2, Α, ότι το σχέδιο αναδιαρθρώσεως πρέπει να αποκαθιστά την ανταγωνιστικότητα της εταιρίας σε εύλογο χρονικό διάστημα. Η βελτίωση της βιωσιμότητας πρέπει να αποτελεί κυρίως απόρροια των εσωτερικών μέτρων που περιλαμβάνονται στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως. Η εταιρία θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να καλύψει όλα της τα έξοδα και να επιτύχει μια ελάχιστη απόδοση επί του κεφαλαίου, ώστε, μετά την ολοκλήρωση της αναδιαρθρώσεως, η εταιρία να μη χρειάζεται περαιτέρω κρατικές ενισχύσεις και να αποκτήσει ανταγωνιστική αυτοδυναμία. Βάση της εκτιμήσεως πρέπει να είναι ένα διεξοδικό σχέδιο αναδιαρθρώσεως το οποίο θα διασφαλίζει την τήρηση των προαναφερθέντων κριτηρίων.

77. Τέταρτον, όσον αφορά το αν ελήφθησαν υπόψη τα διαβιβασθέντα στις 30 Οκτωβρίου 1998 στοιχεία, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι συμπεριέλαβε στο πόρισμα της αποφάσεώς της όλα τα στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση της όπως προβλέπει το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

80. Η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα πρέπει να εκτιμηθεί βάσει των στοιχείων και των προβλέψεων σχετικά με τα οικονομικά αποτελέσματα της επιχείρησης που διαβίβασε η Γαλλία. Το διάστημα 1996-1999, το οποίο ετέθη ως βάση από την Επιτροπή φαίνεται κατ' αρχήν κατάλληλο προκειμένου να κρι-

θεί η επιτυχία ή η αποτυχία των μέτρων αναδιαρθρώσεως. Το γεγονός ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της και εκτίμησε, πέραν των προαναφερθέντων στοιχείων, και την εξέλιξη ορισμένων μεμονωμένων μονάδων της επιχειρήσεως φαίνεται να είναι και αυτό επιτρεπτό.

81. Βάσει των πληροφοριακών αυτών στοιχείων, η Επιτροπή διέλαβε στην επίδικη απόφασή της ότι το καθαρό αποτέλεσμα για το 1996 ύψους 20 εκατομμυρίων FRF οφείλεται αποκλειστικά στις ενισχύσεις. Η Επιτροπή προσθέτει ότι το καθαρό αποτέλεσμα μειωνόταν συνεχώς από το 1996 ως το 1999 κατά 60 έως 70 %. Πράγματι, υπάρχει μείωση κατά το προαναφερθέν ποσοστό. Εντούτοις, η Επιτροπή επικρίνει τα καθαρά αποτελέσματα τουλάχιστον για το έτος 1996, ακριβώς διότι επηρεάστηκαν από τις ενισχύσεις. Ακριβώς όμως αυτά τα στοιχεία αποτελούν τη βάση για την πτώση των αποτελεσμάτων την οποία υπολόγισε η Επιτροπή. Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της Γαλλικής Κυβερνήσεως ότι τα επιχειρήματα της Επιτροπής είναι διφορούμενα αν όχι αντιφατικά.

82. Ωστόσο, το σφάλμα αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα την έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως ή τμήματος της αποφάσεως μόνον στην περίπτωση που η απόφαση στηριζόταν σε αυτό. Τούτο θα συνέβαινε εν προκειμένω μόνον αν από τα υπόλοιπα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηριζόταν η απόφαση μπορούσε να συναχθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως.

83. Αν τεθούν ως βάση της εκτιμήσεως τα πλήρη στοιχεία που διαβίβασε η Γαλλία σχετικά με τα αναμενόμενα οικονομικά αποτελέσματα της επιχειρήσεως, όπως έπραξε η Επιτροπή στο υπόμνημά της αντικρούσεως, η εικόνα που προκύπτει σχετικά με τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως είναι μάλλον ετερογενής. Έτσι, τα οικονομικά αποτελέσματα είναι σε συνεχή πτώση από το 1996, ενώ, αντιθέτως, τα αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως, όπως ορθώς διαπιστώνει η Επιτροπή, παρουσιάζουν απότομες μεταβολές. Είναι αμφίβολο το αν αυτό αποτελεί επαρκή απόδοση του επενδυθέντος κεφαλαίου.

84. Επιπλέον, το γεγονός ότι μοναδικό αποτέλεσμα της επιχειρήσεως για το οικονομικό έτος 1997, που ήταν γνωστό κατά τον χρόνο της αποφάσεως της Επιτροπής, υπολείπεται κατά πολύ των προβλέψεων, θέτει εν αμφιβολώ τη χρησιμότητα των στοιχείων αυτών.

85. Περαιτέρω, οι διάδικοι ερίζουν ως προς την εκτίμηση του γεγονότος ότι κατά την περίοδο της αναδιαρθρώσεως μια μη παραγωγική μονάδα της εκμεταλλεύσεως αποσπάστηκε από την επιχείρηση. Ορθώς η Επιτροπή υποστηρίζει ότι μια παραγωγική μονάδα, που αντιπροσωπεύει 17 % του κύκλου εργασιών μιας επιχειρήσεως, δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ως αμελητέα για την εκτίμηση της βιωσιμότητας της επιχειρήσεως. Περαιτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι μια εκτίμηση, κατά την οποία η ξαφνική πτώση του κύκλου εργασιών κατά 84 % στην εν λόγω μονάδα της εκμετάλλευσής αποτελεί επιχείρημα μάλλον κατά της ανταγωνιστικότητας της επιχειρήσεως, δεν είναι προδήλως εσφαλμένη. Τούτο δε κατά μείζονα

λόγο διότι τα προϊόντα που παρήγαγε η μονάδα αυτή εντάσσονταν στη νέα στρατηγική εκμετάλλευση της επιχειρήσεως και δεν αποτελούσε «βάρος του παρελθόντος» της προηγούμενης επιχειρήσεως. Στο πλαίσιο αυτό, το κλείσιμο της μονάδας αυτής αποτελεί επιχείρημα μάλλον για την τουλάχιστον μερική αποτυχία της στρατηγικής της αναδιορθώσεως. Τα ληφθέντα εσωτερικά μέτρα αναδιορθώσεως, τα οποία απαιτούν οι κατευθυντήριες γραμμές, δεν συνέβαλαν κατά τον επιθυμητό τρόπο σε μια επιτυχή αναδιάρθρωση.

86. Αντιθέτως, το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι οι υψηλές τιμές για μαλλί τύπου Lysra αποτελούν επιχείρημα για τη μειωμένη ανταγωνιστικότητα της επιχειρήσεως σε αυτό το τμήμα της αγοράς δεν είναι κατ' ανάγκην ορθό. Η Γαλλία υποστηρίζει ότι η εν λόγω πολιτική τιμών αποτελεί μέρος μιας συγκεκριμένης στρατηγικής στην αγορά, πράγμα που και η Επιτροπή δεν αμφισβητεί. Από το διαθέσιμο υλικό δεν είναι δυνατό να συναχθεί αν η στρατηγική αυτή της επιχειρήσεως ήταν επιτυχής ή όχι.

87. Εν συνόλω, είναι βέβαιο ότι η εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως δεν είναι απηλλαγμένη σφαλμάτων. Όπως ήδη ελέχθη, τα σφάλματα αυτά είναι ουσιώδη μόνο στην περίπτωση που υπάρχει η πιθανότητα, σε περίπτωση νέας αποφάσεως, να επιβάλεται η τροποποίηση της εκτιμήσεως. Ωστόσο, τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Αν ληφθούν ως βάση της εκτιμήσεως τα πλήρη στοιχεία της επιχειρήσεως, τότε πράγματι τα στοιχεία αυτά δεν συνηγορούν άνευ επιφυλάξεων υπέρ της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητάς της. Και το κλείσιμο της προ-

αναφερθείσας μονάδας αυξάνει τις αμφιβολίες σχετικά με τη βιωσιμότητά της. Συνεπώς, η Γαλλία δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η Επιτροπή, διαπιστώνοντας ότι η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της εν λόγω επιχειρήσεως δεν ήταν διασφαλισμένη, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

88. Εξάλλου, η εκτίμηση της Επιτροπής επιβεβαιώθηκε από την πτώχευση της επιχειρήσεως, που κηρύχθηκε εν τω μεταξύ, η οποία πάντως δεν έχει από νομική άποψη σημασία στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

3) Επί της αιτιολογίας της αποφάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

89. Ως προς τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως, η Γαλλική Κυβέρνηση φρονεί ότι η αιτιολογία της Επιτροπής ήταν πλημμελής κυρίως διότι συνήγαγε χωρίς περαιτέρω αιτιολογία, στηριζόμενη στο γεγονός ότι οι τιμές της επιχειρήσεως για το μαλλί τύπου Lysra είναι μεταξύ των υψηλότερων στην ευρωπαϊκή αγορά, ότι η επιχείρηση δεν είναι ανταγωνιστική. Επιπλέον, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ουδόλως εξέτασε τα στοιχεία που η Γαλλική Κυβέρνηση της διαβίβασε στις 30 Οκτωβρίου 1998, τα οποία συνηγορούσαν

υπέρ της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της επιχειρήσεως.

90. Η Επιτροπή προβάλλει την ένσταση ότι το απόσπασμα που παραθέτει η Γαλλία, ως προς τις τιμές για το μαλλί τύπου Lycra, απομονώθηκε από τα συμφραζόμενά του. Όσον αφορά τη μη συνεκτίμηση των πληροφοριακών στοιχείων που διαβιβάστηκαν στις 30 Οκτωβρίου 1998, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η απόφαση εκδόθηκε βάσει των στοιχείων που διαβίβασε η Γαλλία στις 16 Οκτωβρίου 1998. Το έγγραφο της 30ής Οκτωβρίου 1998 ουδόλως ήταν δυνατό να μεταβάλει το πόρισμα στο οποίο είχε καταλήξει η Επιτροπή.

Εκτίμηση

91. Το συμπέρασμα ότι η επιχείρηση δεν είναι ανταγωνιστική λόγω των υψηλών τιμών της είναι κατ' αρχήν ορθό, εφόσον άλλοι παραγωγοί προσφέρουν παρεμφερή προϊόντα σε χαμηλότερες τιμές. Το αν αυτό συμβαίνει στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν αποτελεί ζήτημα που αφορά την αιτιολογία, αλλά έχει σημασία μόνο στο πλαίσιο του ελέγχου της εκτιμήσεως από την Επιτροπή³⁶. Ως αιτιολογία αρκεί η παραπομπή στις υψηλές τιμές, δεδομένου ότι η παραπομπή αυτή επαρκεί ως βάση της αποφάσεως της Επιτροπής.

92. Ο προβαλλόμενος ισχυρισμός ότι η ανακοίνωση της 30ής Οκτωβρίου 1998 δεν ελήφθη υπόψη θα ήταν δυνατό να συνιστά πλημμέλεια της αιτιολογίας, αν το έγγραφο αυτό περιείχε νέα επιχειρήματα, η αντίκρουση των οποίων θα ήταν επιβεβλημένη³⁷. Τουλάχιστον όμως όσον αφορά τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως, δεν φαίνεται να περιέχονται τέτοιου είδους επιχειρήματα στην ανακοίνωση αυτή.

93. Ωστόσο, η αιτιολογία της αποφάσεως ειδικώς όσον αφορά τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως δεν είναι απηλλαγμένη ελαττωμάτων. Επισήμανα ήδη ότι η έκθεση της εξελιξέως των αποτελεσμάτων περιέχει αντιφάσεις³⁸. Περαιτέρω, η Επιτροπή διαπιστώνει ρητώς ότι «η Γαλλική Κυβέρνηση δεν κοινοποίησε [...] σχέδιο αναδιορθώσεως που να επιτρέπει στην Επιτροπή να εκτιμήσει την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της αποδέκτης επιχειρήσεως και την ανάγκη χορήγησης της ενίσχυσης»³⁹. Εντούτοις, η Επιτροπή προβαίνει σε διαπιστώσεις επί του σημείου αυτού οι οποίες κατ' αποτέλεσμα μπορούν να δικαιολογήσουν την απόφαση.

94. Αν και δυστυχώς υπάρχουν οι αντιφάσεις αυτές, ωστόσο είναι ασήμαντες σε σχέση με το σύνολο της αποφάσεως. Πράγματι, η Επιτροπή διευκρινίζει επαρκώς πώς κατέ-

37 — Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 32, σκέψη 64, καθώς και τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 2000, T-188/98, *Kuijer* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-1959, σκέψεις 44 επ., και της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-95/94, *Sytraval* και *Brinks* κατά Επιτροπής (Συλλογή 1995, σ. II-2651, σκέψη 62).

38 — Βλ. ανωτέρω σημείο 81.

39 — Βλ. αριθ. 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως της Επιτροπής, που παρατίθεται στην υποσημείωση 2.

36 — Βλ. ανωτέρω σημείο 76.

ληξε στο πόρισμα ότι δεν αποδεικνύεται η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως. Πέραν τούτου, η Γαλλία διέθετε λόγω της συμμετοχής της στη διοικητική διαδικασία επαρκή πληροφοριακά στοιχεία προκειμένου, παρά τις αντιφάσεις της αποφάσεως της Επιτροπής, να αντλήσει αρκετές πληροφορίες σχετικά με την αιτιολογία της αποφάσεως αυτής.

Επιχειρήματα των διαδίκων

97. Η Γαλλική Κυβέρνηση προβάλλει ότι οι κανόνες που διατυπώνεται στο σημείο 3.2.2, Γ, κατά τον οποίο οι αποδέκτες των ενισχύσεων θα πρέπει κανονικά να συμβάλλουν στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως με σημαντικά ποσά, είναι ενδεικτικός και ότι η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να τον ερμηνεύει συσταλτικά⁴⁰.

4) Προσωρινό συμπέρασμα

95. Δεδομένου ότι η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα αποτελεί προϋπόθεση για την έγκριση των ενισχύσεων αναδιαρθρώσεως, η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα και εξ αυτού μόνον του λόγου να αρνηθεί την έγκριση των ενισχύσεων.

98. Η Γαλλία υποστηρίζει ότι στην περίπτωση που οι αγοραστές μιας επιχειρήσεως είναι φυσικά πρόσωπα — εργαζόμενοι της επιχειρήσεως — και τα ποσά που εισφέρουν αντιστοιχούν στα προσωπικά οικονομικά δεδομένα τους, η ενεργός συμμετοχή τους στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως πρέπει να θεωρηθεί σημαντική κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών.

Γ — *Επί της αναλογίας μεταξύ των ενισχύσεων και της εισφοράς κεφαλαίων του υπερού η αναδιάρθρωση*

99. Η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι κατά τα λοιπά η απόφαση της Επιτροπής έχει στο πλαίσιο αυτό τρία ελαττώματα που αφορούν την εκτίμηση.

96. Όσον αφορά την αναλογία μεταξύ των ενισχύσεων και της εισφοράς κεφαλαίων του υπερού η αναδιάρθρωση, η διαφορά περιορίζεται στην εκτίμηση του ζητήματος αυτού από την Επιτροπή.

100. Πρώτον, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τον χαρακτήρα της αποδέκτριας επιχειρήσεως ως ΜΜΕ και την ένταξή της στη ζώνη

⁴⁰ — Απόφαση Ducros κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα στην υποσημείωση 10, σελήνη 61.

«Κατηγορία 2», όπως προέβλεπαν οι κατευθυντήριες γραμμές.

σιμότητα της επιχειρήσεως. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή επικουρικώς και μόνον προβάλλει τα ακόλουθα επιχειρήματα.

101. Δεύτερον, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να συγκρίνει την εισφορά των αγοραστών με το συνολικό ποσό των ενισχύσεων (στην περίπτωση αυτή, κατά την Επιτροπή, η ιδιωτική συμμετοχή ανέρχεται μόνο στο 12 % των κρατικών κονδυλίων)⁴¹. Κατά τη Γαλλική Κυβέρνηση, πρέπει αντιθέτως να διαπιστωθεί η σχέση μεταξύ των ιδιωτικών κεφαλαίων και των παρεμφερών προς αυτά ενισχύσεων, οι οποίες εν προκειμένω ανέρχονται μόνο σε 22 εκατομμύρια FRF. Σε αυτήν τη βάση, κατά τη Γαλλική Δημοκρατία, το ποσοστό των ίδιων πόρων που χρησιμοποιήθηκαν για τα μέτρα αναδιαρθρώσεως αντιστοιχούν στο 22 % των ενισχύσεων.

102. Τρίτον, κατά τη Γαλλική Κυβέρνηση, η Επιτροπή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη της τα σημαντικά αναδιαρθρωτικά μέτρα τα οποία έλαβε η αποδέκτρια επιχείρηση (μείωση κατά 60 % της αρχικής παραγωγικής ικανότητας, απόλυση 339 εκ των 587 εργαζομένων). Και τα μέτρα αυτά έπρεπε, κατά τη Γαλλική Κυβέρνηση, να ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση της σχέσεως αυτής.

103. Η Επιτροπή φρονεί κατ' αρχάς ότι κατά βάση δεν έχει πλέον σημασία αν η εν προκειμένω αιτίαση της Γαλλίας είναι βάσιμη, δεδομένου ότι και σ' αυτήν ακόμη την περίπτωση η προσφυγή της δεν θα ήταν δυνατό να γίνει δεκτή, όπως προέκυψε από τις αναπτύξεις σχετικά με τη μακροπρόθεσμη βιω-

104. Πρέπει να παρατηρηθεί περαιτέρω ότι η Επιτροπή δύναται στην πραγματικότητα να παρεκκλίνει σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις από τις κατευθυντήριες γραμμές. Ωστόσο, κατά τη Συνθήκη, μόνο κατ' εξαίρεση είναι δυνατή η έγκριση κρατικών ενισχύσεων και ως εκ τούτου θα πρέπει να γίνεται περιορισμένη χρήση της δυνατότητας αυτής. Οι ενισχύσεις πρέπει, κατά την Επιτροπή, να κρίνονται από τα αποτελέσματά τους. Εν προκειμένω πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η επιχείρηση που έλαβε τις ενισχύσεις δραστηριοποιείται σε αγορά στην οποία ο ισχυρός ανταγωνισμός κατά το παρελθόν προκάλεσε μαζικές απολύσεις.

105. Οι λιγότερο αυστηρές προϋποθέσεις των σημείων 3.2.3 και 3.2.4 των κατευθυντήριων γραμμών, στα οποία αναφέρεται η Γαλλία, αφορούν περιπτώσεις που δεν έχουν καμία σχέση με την εν προκειμένω υπόθεση.

106. Όσον αφορά την αναλογία μεταξύ της εισφοράς των αγοραστών και των κρατικών κονδυλίων, η εισφορά αυτή θα πρέπει να συγκριθεί, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, με τις συνολικές αναδιαρθρωτικές δαπάνες, πράγμα που εν προκειμένω θα είχε ως αποτέλεσμα τον καθορισμό της εισφοράς του αποδέκτη των ενισχύσεων σε ποσοστό 12 % των δαπανών αυτών.

41 — Σχετικά με τις εισφορές βλ. ανωτέρω σημείο 7.

107. Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το επιχείρημα της Γαλλίας ότι η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη της τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας και την κατάργηση θέσεων εργασίας στην επιχείρηση παρερμηνεύει την έννοια της σχετικής κατευθυντήριας γραμμής, δεδομένου ότι στο πλαίσιο αυτό μπορούν να ληφθούν υπόψη μόνον οι εισφορές της επιχείρησης που προέρχονται από ίδιους πόρους.

Εκτίμηση

108. Όσον αφορά την αναλογία μεταξύ των ενισχύσεων και των δαπανών και των οφελών της αναδιάρθρωσης, προκύπτει από το σημείο 3.2.2, Γ, των κατευθυντήριων γραμμών ότι το ποσό και η ένταση των ενισχύσεων πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο δυνατό που απαιτείται για να καταστεί δυνατή η αναδιάρθρωση και πρέπει να σχετίζονται με τα προβλεπόμενα οφέλη από κοινοτική άποψη. Για τον λόγο αυτόν, οι αποδέκτες της ενισχύσεως θα πρέπει κανονικά να συμβάλλουν στο σχέδιο αναδιάρθρωσης χρησιμοποιώντας ίδιους πόρους ή εξωτερικές πηγές χρηματοδοτήσεως.

109. Σκοπός του κριτηρίου αυτού είναι να μη διατίθενται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση κονδύλια που δεν είναι αναγκαία για την αναδιάρθρωση, αλλά τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για μια επιθετική πολιτική

της επιχείρησης στην αγορά⁴². Τούτο θα υπήρχε κίνδυνος να συμβεί και στην περίπτωση που η επιχείρηση ή οι ιδιοκτήτες αντλούσαν κονδύλια από τις ενισχύσεις τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν κατά τρόπο που θα στρέβλωνε τον ανταγωνισμό. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της κατά τις κατευθυντήριες γραμμές που δημοσιεύθηκαν το 1999 του διαθέσιμους οικονομικούς πόρους της επιχείρησης και των μετόχων της⁴³. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές δεν μπορούν βεβαίως να τύχουν άμεσης εφαρμογής στην εν προκειμένω υπόθεση, εντούτοις περιέχουν με βεβαιότητα τις εμπειρίες που αποκόμισε η Επιτροπή από την εφαρμογή των προηγούμενων κατευθυντήριων γραμμών και μπορούν επομένως να αντληθούν από αυτές διευκρινίσεις στο μέτρο που δεν περιέχουν προφανώς νέους προσανατολισμούς έναντι των παλαιότερων κατευθυντήριων γραμμών.

110. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη της και το αν οι ιδιοκτήτες της επιχείρησης δεδομένου ότι είναι εργαζόμενοι της προηγούμενης επιχείρησης δεν διαθέτουν παρά ελάχιστους οικονομικούς πόρους τους οποίους επενδύουν εξ ολοκλήρου στην προσπάθεια να εξακολουθήσει η λειτουργία της επιχείρησης. Απαγορεύεται ιδίως συμφώνως προς τα ανωτέρω να συγκρίνεται απλώς το ποσοστό συμμετοχής των συνεισφορών στις δαπάνες αναδιάρθρωσης. Στην απόφαση σχετικά με τις ενι-

42 — Βλ. επίσης τις κατευθυντήριες γραμμές του 1999, που παρατίθενται στην υποσημείωση 3, παράγραφοι 40 επ., και την απόφαση 2000/698/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2000, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις της Γερμανίας υπέρ της Wildauer Kurbelwelle GmbH [χορηγοηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2000) 1666] (ΕΕ 2000, L 287, σ. 51, παράγραφος 51).

43 — Παρατίθεται στην υποσημείωση 3, παράγραφος 40.

σχύσεις που χορηγήθηκαν στην ιταλική επιχείρηση Seleco, η Επιτροπή χαρακτήρισε το ποσοστό συμμετοχής κατά 40 % με ίδιους πόρους των ιδιοκτητών στο σύνολο των μέτρων ως μη επαρκώς σημαντική⁴⁴. Αντιθέτως, η Επιτροπή στην απόφασή της σχετικά με τις ενισχύσεις προς τη γερμανική εταιρία Wildauer Kurbelwelle GmbH⁴⁵ θεώρησε ότι η συμμετοχή με ίδιους πόρους κατά κατά 19,5 % στις δαπάνες αναδιαρθρώσεως είναι σημαντική (και επαρκής).

111. Για να ληφθούν βεβαίως υπόψη όλα αυτά τα δεδομένα θα έπρεπε οι γαλλικές αρχές, πέραν των ακριβέστερων στοιχείων σχετικά με την περιουσιακή κατάσταση των ιδιοκτητών, να έχουν υποβάλει κυρίως ένα λεπτομερές σχέδιο αναδιαρθρώσεως, από το οποίο να προκύπτουν μεταξύ άλλων οι δαπάνες αναδιαρθρώσεως. Μόνο ένα σχέδιο αυτού του είδους θα μπορούσε να διασφαλίσει το ότι οι ενισχύσεις χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για αναδιαρθρωτικά μέτρα και όχι για μια επιθετική πολιτική τιμών.

112. Ελλείψει των στοιχείων αυτών, δεν απομένει παρά η σύγκριση της συμμετοχής με ίδιους πόρους στις δαπάνες του συνολικού προγράμματος. Επί της βάσεως αυτής, δεν αποτελεί οπωσδήποτε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως το γεγονός ότι η Επιτροπή θεώ-

ρησε ότι το εισφερόθέν εταιρικό κεφάλαιο ύψους 510 000 FRF καθώς και το καταβληθέν τίμημα ύψους 4,3 εκατομμυρίων FRF σε σχέση με κρατικές ενισχύσεις ύψους 40 εκατομμυρίων FRF⁴⁶ δεν αποτελούν σημαντική συνεισφορά ίδιων πόρων στην αναδιάρθρωση.

113. Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτή και η άποψη της Επιτροπής ότι ως μέτρο συγκρίσεως πρέπει να ληφθούν οι κρατικές ενισχύσεις στο σύνολό τους και όχι μόνον η προμολόγητη επενδύσεων ύψους 22 εκατομμυρίων FRF. Η εκτίμηση της σημασίας των συνεισφορών των ιδιοκτητών πρέπει να στηρίζεται στη σύγκριση μεταξύ όλων των κρατικών και των ιδιωτικών πόρων. Ο κίνδυνος στρεβλώσεως του ανταγωνισμού αφορά το σύνολο των κρατικών ενισχύσεων και όχι μόνο ένα μέρος τους. Κατ'εφαρμογήν του κριτηρίου αυτού, η συμμετοχή των αγοραστών στη χρηματοδότηση της νέας επιχειρήσεως αντιστοιχεί μόνο στο 12 % των κρατικών ενισχύσεων. Η αναλογία αυτή φαίνεται αμέσως ότι δεν είναι ισόροπη.

114. Η διαπίστωση αυτή ουδόλως μεταβάλλεται από τις διατάξεις των σημείων 3.2.3 για τις αναδιαρθρωτικές ενισχύσεις σε ενισχυόμενες περιοχές και 3.2.4 για αναδιαρθρωτικές ενισχύσεις σε ΜΜΕ. Βεβαίως και στις δύο περιπτώσεις οι ενισχύσεις θα μπορούσαν να χορηγηθούν με εν μέρει ολιγότερο αυστηρούς όρους. Ωστόσο, αυτές οι λιγότερο

44 – Απόφαση 2000/536/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Ιουνίου 1999, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ιταλία υπέρ της Seleco SpA [κοινοποιείται υπό τον αριθμό Ε(1999)1524] (ΕΕ 2000, L 227, σ.24, παράγραφοι 105 επ.).

45 – Παρατίθεται στην υπομνημείωση 42, παράγραφος 51.

46 – Βλ. ανωτέρω σημείο 8.

αυστηρές προϋποθέσεις αφορούν τη μείωση του παραγωγικού δυναμικού, ζήτημα που δεν θίγει η απόφαση της Επιτροπής, προς εξισορρόπηση των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και στην περίπτωση μικρομεσαίων επιχειρήσεων οι όροι αυτοί αφορούν επίσης την υποχρέωση υποβολής εκθέσεων.

Κυβέρνηση παραπονείται τόσο για την εκτίμηση της Επιτροπής όσο και για την αιτιολογία της αποφάσεως.

1) Επί της εκτιμήσεως των υπαρχόντων πληροφοριακών στοιχείων

115. Αντίθετα με την άποψη της Γαλλίας, δεν έπρεπε να συμπεριληφθούν στη σύγκριση οι απολύσεις και το κλείσιμο παραγωγικών μονάδων. Τα μέτρα αυτά είναι σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές άνευ σημασίας για την εκτίμηση του συγκεκριμένου κριτηρίου.

118. Η Γαλλική Κυβέρνηση φρονεί ότι η εκτίμηση της Επιτροπής ότι το μικρό σχετικά μερίδιο της επιχειρήσεως στην ευρωπαϊκή αγορά δεν αποτελεί καθ' εαυτό λόγο προκειμένου να αποκλειστεί το ενδεχόμενο στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, δεν λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία εκείνα που διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή στις 30 Οκτωβρίου 1998. Αν η Επιτροπή τα είχε λάβει υπόψη της, τότε θα είχε τη δυνατότητα να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αποκλείεται το ενδεχόμενο στρεβλώσεων του ανταγωνισμού. Αντ' αυτού, φαίνεται ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε απλώς στους πολύ γενικούς ισχυρισμούς διαφόρων ανταγωνιστών.

116. Κατ' αποτέλεσμα, και η διαπίστωση της Επιτροπής ότι οι χορηγηθείσες ενισχύσεις ήταν δυσανάλογες προς τις δαπάνες και τα οφέλη της αναδιαρθρώσεως, διότι η συνεισφορά των αγοραστών της επιχειρήσεως στην αναδιάρθρωση δεν ήταν σημαντική, δεν συνιστά πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

119. Η Επιτροπή υποστηρίζει αντιθέτως ότι η γαλλική άποψη έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως. Στην απόφαση αυτή, η Επιτροπή ανέλυσε διεξοδικά τη βιωσιμότητα της επιχειρήσεως καθώς και τη σχέση των ενισχύσεων έναντι των δαπανών και οφελών. Ενόψει της διαπιστώσεώς της ότι οι ενισχύσεις δεν πληρούσαν δύο από τα τέσσερα κριτήρια των κατευθυντήριων γραμμών, ήταν τελείως

Δ — Επί του κριτηρίου της προλήψεως στρεβλώσεων του ανταγωνισμού

117. Ως προς το κριτήριο της προλήψεως στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, η Γαλλική

άνευ αντικειμένου η εξέταση του ζητήματος των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

ασχοληθεί με το ζήτημα αυτό, δεν επιβαλλόταν συναφώς η παράθεση αιτιολογίας. Όπως εκτέθηκε ήδη, η άποψη αυτή είναι επίσης ορθή.

120. Εν προκειμένω αρκεί να υπομνησθεί εκ νέου ότι οι ενισχύσεις πρέπει κατά κανόνα να πληρούν όλους τους όρους που τάσσουν οι κατευθυντήριες γραμμές προκειμένου να είναι δυνατό να εγκριθούν κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ. Βάσει των ανωτέρω πορισμάτων, η Επιτροπή δεν υποχρεούνταν πλέον να εξετάσει το ζήτημα επαπειλούμενων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

E — Σύνοψη

2) Αιτιολογία

121. Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι οι αναπτύξεις της αποφάσεως επί του ζητήματος της προλήψεως στρεβλώσεων του ανταγωνισμού δεν είναι θεμελιωμένες και ακριβείς.

124. Η απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται σε τρεις λόγους. Η Γαλλική Δημοκρατία δεν υπέβαλε ολοκληρωμένο σχέδιο αναδιαρθρώσεως, η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της Nouvelle Filature Lainière de Roubaix μετά την αναδιάρθρωση δεν αποδείχθηκε και οι ενισχύσεις ήταν δυσανάλογες σε σχέση με τη συμμετοχή των ιδιοκτητών της επιχειρήσεως στα μέτρα αναδιαρθρώσεως. Η Γαλλική Δημοκρατία δεν κατόρθωσε να κλονίσει τις διαπιστώσεις της Επιτροπής στα σημεία αυτά.

122. Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι υπερεπαρκεί να διαπιστώνεται στις αιτιολογικές σκέψεις ότι δύο από τα τέσσερα κριτήρια των προαναφερθεισών κατευθυντήριων γραμμών δεν πληρούνται. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται πλέον η εξέταση και του τρίτου κριτηρίου.

VI — Δικαστικά έξοδα

123. Δεδομένου ότι η Επιτροπή φρονούσε ότι σύμφωνα με τον προηγούμενο έλεγχο της των λοιπών κριτηρίων των κατευθυντήριων γραμμών δεν ήταν πλέον αναγκαίο να

125. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επομένως, η Γαλλία φέρει εν προκειμένω τα δικαστικά έξοδα.

VII — Πρόταση

126. Ενόψει των ανωτέρω σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

«1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.»